

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.Pondělí 29. července
pokračování na str. 2**Slovo vydavatele:**

Představte si, že někdo je schopen se ochotně podřídit rozkazům lhářů, lupičů, pedofilů a masových vrahů, a ještě si myslí, že je ctnostnější než ti, kteří se takovým rozkazům staví na odpor.

Uvědomte si, že ti co ukrývali Annu Frankovou, či poslouchali Londýn, byli ve své době kriminálníci, kdežto ti, kteří je udali a zavraždili, byli dbalí a ctihodní občané.

Ono je vůbec všechno jinak.

Ochrana přírody je hezká a kupodivu často politici a byrokrati tím myslí pravý opak a lidé se pak nestačí divit. Viz také strana 2, 4 a 14 těchto Novin.

Jen se podívejte jak v Austrálii, kde je sice chráněná koala a jiná zvířena, ale ničí se vesele lesy, kde žijí a v televizi vidíte, jak padají stromy, na kterých se ubohá koala křečovitě ještě drží a nikomu se nic nestane.

Nedávno jsem slyšel úchvatný názor, že pokud vymýtíme všechny lesy a místo nich postavíme čínské pokrokové větrné elektrárny a pole čínských sluneční panelů, tak tím vymýtíme lesní požáry.

To, že také zmizí zvířata a ptáci a hmyz!? No, to bude přece zaviněné „climate change“.

♣těl bychom si pomáhat.

IDEOLOGIE WOKE: Nová tvář starého kacírství

David Floryk NeffPess

Americký filosof Ed Feser tvrdí, že současné hnutí „woke“, jež ovládlo politiku ve Spojených státech a rychle prosakuje po celém Západě, je jakýmsi novým vtělením církvi dávno odsouzeného gnosticizmu. Ve své studii, publikované na portále Postliberal Order, ukazuje znepokojující paralely mezi současným fenoménem „woke“ (definovaným, řekněme, jako postoj bdělosti a ostražitosti vůči sociální nespravedlnosti) a středověkou katarskou herezí...

Na počátku třináctého století se v jižní Francii rozšířilo fanatické náboženské hnutí, které historie zná jako katarství nebo hnutí

albigenských. Rychle se šířilo, vytvářelo paralelní církevní struktury, ve své radikalitě se stávalo natolik módním, že nakloněna mu byla i místní šlechta. Učení katarů bylo z hlediska křesťanské ortodoxie bludné, plné mylných, nebiblických východisek i závěrů, navíc životní praxe byla v mnohém natolik bizarní a společensky škodlivá, že tehdejší duchovní i světské autority usoudily, že hnutí musí být vymýceno.

Veřejné disputace a kázání, v nichž měl hlavní slovo rodící se řád dominikánů, však nevedly k úspěchu, rozporů přibývalo, došlo dokonce k zavraždění papežského legáta. Proto byla vyhlášena křížová výprava (1208), vojenské tažení, které zpusťošilo celá města na jihu Francie a nevyhnulo se mnoha excesům a krutostem. Nicméně cíle bylo dosaženo, byla obnovena svrchovanost francouzské koruny nad katarskými oblastmi a heretické hnutí bylo zcela vyhlazeno, byť historici se shodují, že jakýsi „katarský“ životní pocit v oblasti jižní Francie dlouho přetrvával.

O co šlo katarům?

Základem jejich učení bylo přesvědčení, že svět je „strukturálně“ zlý. Ano, i ortodoxní křesťanství hovoří o Pádu a hříchu prvních lidí, jehož důsledkem je celé dobré Boží stvoření vydáno na pospas zániku, ideál v lidských srdcích zastřen a deformován, jeho realizace ztížena... Katarská vize byla mnohem temnější. Celý přirozený svět není výtvorem dobrého Boha, nýbrž výtvorem zlé moci, kterou ztotožňovali s Bohem Starého zákona, jehož autoritu odmítali. V katarském pojetí spásy nejde o vykoupění přirozeného řádu, cílem je zcela se od něj osvobodit, a tak se stát „Čistými“ (což byl význam slova „katar“, z řec. Καθαρός = katharos = čistý).

Ti, kteří byli nejbliže tohoto cíle, byli nazýváni „Dokonalí“. Ti byli osvíceni, těm bylo umožněno nahlédnout za kulisy světa pro jiné nedostupným způsobem. Ti také na sebe brali plnou tíhu katarské morální kázně. Jejím hlavním principem bylo zřeknutí se manželství, sexuálního života a plození dětí, jež bylo považováno za špatné, neboť udržovalo zlý přirozený řád. Zříkali se také masa,

mléka i vaječ, to vše souviselo s tělesným rozmnožováním, vyhýbali se dokonce ručním pracím a odmítali vlastnictví hmotných věcí, neboť pohrdali samotnou hmotou, tělesností, hmotným světem, jež byl v jejich očích špatný, hodný zavržení. Trest smrti a válka byly odsuzovány, sebevražda však byla nejen povolena, ale i doporučována těm, kteří na ni byli připraveni.

Většinu katarů tvořili „věřící“. Od těch, na rozdíl od „dokonalých“, se neočekávalo, že by hned a v plném rozsahu přijali katarskou přísnou etiku. Ač ideálem byla úplná sexuální abstinence, mezi „věřícími“ bylo sexuální požitkářství tolerováno, pokud však nevedlo k plození dětí. Paradoxně tedy na jedné straně ideál sexuální abstinence, na straně druhé holdování jakýmkoliv sexuálním praktikám, které s sebou nenesly riziko otěhotnění.

Kataři sami sebe považovali za „Děti světla“, naopak ostatní lidé, sdílející přirozený řád světa, včetně manželství a rodiny, vlastnictví, práce a obživy, byli odsuzováni jako „dětí temnoty. Není divu, že tehdejší duchovní i politické autority vyhodnotily katarství jako hnutí radikálně rozvracející společenský řád a tudíž zasluhující potlačení.

Předchůdci a nástupci

Základní myšlenky katarů nebyly ani původní, ani s nimi nezmizely. Podobná témata a hodnoty se objevovaly i v dřívějších herezích, jako byl gnosticizmus a manicheismus.

Německo-americký politický filosof Eric Voegelin přišel po válce s postřehem, že stará gnostická hereze v době po osvícenství nabyla nových, sekularizovaných podob, zejména v ideologiích jako je komunismus a nacismus. Tyto moderní politické formy gnoze „imanentizují“ to, co bylo původně chápáno jako transcendentní, snaží se uchopit v naturalistických pojmech to, co bylo v antice a středověku chápáno v metafyzických termínech. Tyto ideologie tak svým způsobem nahrazují náboženství: slibují spásu a spravedlivou společnost pod vedením svých vůdců, sní o svých utopiích, strhávají lid svými rituály. Ovšem to, co skutečné náboženství očekává až za horizontem pozemského života, hodlají totalitarismy vybudovat již teď a tady, tedy politickou akcí

vybudovat království nebes zde na zemi, „imanentizovat eschaton“. Žádná z variant gnoze není nějakým pevným, snadno definovatelným systémem, a také ne všechny obsahují přesně stejné teze. Opakují se však určitá témata a obecný myšlenkový rámec, například přesvědčení, že stávající řád věcí je v samém jádru špatný; zjevení gnóze, která odhaluje tuto údajnou pravdu, a radikální prostředky k její nápravě; a manichejské rozdělení lidstva na dobré a osvícené, kteří tuto gnózi přijímají, a na špatné, kteří se jí brání.

Variace tohoto gnosticko-manichejského fanatismu mají tendenci vznikat, když někteří z mocných a bohatých považují za užitečné je prosazovat a církev se naopak dostala do příliš zkorumpovaného či jinak upadlého stavu, než aby byla s to nabídnout atraktivní alternativu. Hlubším, psychologickým kořenem se zdá být neochota lidí přijímat skutečnost takovou, jaká je, chorobná posedlost údajnými „vadami“ skutečnosti a paranoidní sklon k jejich zveličování. Jsou-li všechny tyto podmínky splněny, může být výsledek docela zhoubný, varuje Feser.

Co je woke?

Fenomén „woke“ v posledních letech získal obrovský vliv v západní politice a kultuře. Označuje onu „uvědomělost“, díky níž mnozí náhle prozřeli a nahlédli systémovou zkaženost celé Západní civilizace.

Podle Fesera jde o novou odnož gnosticko-manichejského stylu politiky. Je pro něj charakteristická teze, že každodenní svět je zcela prosycen zlem, tedy v našem případě „systémovým rasismem“, „nadřazeností bílé rasy“, „patriarchátem“, „heteronormativitou“, „transfobií“ a tak podobně. To vše je vzájemně propojeno a tvoří dusivou strukturu „intersekcionalního“ útlaku. Tato ideologie se odvolává na různé formy gnoze (kritická teorie, feminismus, genderová studia, atd.), které údajně umožňují svým stoupencům nahlédnout realitu a vnímat tento útlak tak, jak ho ostatní vnímat nemohou. Existuje zde manichejské rozdělení na ty, kteří jsou touto gnózi osvíceni, a na ty zlé, kteří se jí brání.

Dokončení je na straně 15

Pondělí 29. července

Další útok na železnici, tentokrát v Německu
Ve Francii sabotáž optických sítí
Anglie: chlap v masce pobodal osm dětí, dvě smrtelně a „není to terorismus“
Ve Venezuele se znovu domohl moci Maduro
Střelec na Trumpa měl hledat inspiraci i při atentátu na Fica
Rozmohl se černý kašel
Český diplomat v Rusku má opletačky kvůli údajnému pašování
Slovnaft nebude Ukrajině dodávat naftu, pokud tato neobnoví tranzit ropy
Moc hezký letní den, sluníčko bez vedra

Úterý 30. července

Izrael zaútočil na jednoho z velitelů Hizballáhu
Maďarsko umožnilo Rusům a Bělorusům proudit do Unie
Lukašenko omilostnil Němce odsouzeného k smrti
Ukrajina pomohla Tuaregům zlikvidovat oddíl Wagnerovců
Digitální agentura zveřejnila novou verzi eDokladu (občanka v mobilu aj.) A Na ministerstvo spravedlnosti se v za rok obrátilo 166 whistleblowerů
Prezident Pavel udělil čtyři milosti, poprvé od nástupu Rada ČT bude projednávat zrušení pořadu 168 hodin
U nás krásný letní den bez vedra

Středa 31. července

Na Ukrajinu dorazily první stíhačky F16
Maďarsko sabotovalo unijní odsouzení zfalšovaných voleb ve Venezuele A O život přišel lídr Hamásu Haníja
Izrael zabil velitele Hizballáhu Šukru
V Praze jsou bojovníci z pluku Azov
Proti Azovu protestovalo několik desítek lidí
Německo předá Česku dalších 15 tanků Leopard
Aby byl pořádek, budou se čipovat kočky
U nás horký letní den

Čtvrtek 1. srpna

Rusko a Západ si vyměnily 26 vězňů
Šéf Hizballáhu vyhrožuje Izraeli pomstou
Rusko se chystá zničit stíhačky F16 na Ukrajině
Kamala Harris se ohradila proti Trumpovým rasovým nárážkám A Potíže s digitalizací „made by Piráti“ mohou způsobit miliardové škody
Ministerstvo práce se distancovalo od akce Prague Pride
Babiš uspěl s dovoláním v soudním sporu s Piráty
Prezident Pavel podepsal dohodu s Německem o Labské vodní cestě
U nás horký letní den, večer se schylovalo k bouři

Pátek 2. srpna

Na Západě je vítání vězňů propuštěných Ruskem
USA, Argentina a Uruguay uznaly za vítěze voleb ve Venezuele kandidáta opozice A V rakouském jezeře Wolfgangsee utunul Čech při záchraně dětí
Podle Bartoše je stavební řízení v pořádku
Ministr Jurečka chce fiasko stavebního řízení probrat v koalici A Koruna zpevňuje proti dolaru a euru
Do senátních voleb půjde 169 kandidátů
1200 žadatelů v Česku stojí o sdílení elektřiny
U nás dusno, střídavě přšelo

Víkend 3. – 4. srpna

Ukrajina potvrdila, že dostala první letouny F16
Kim odmítl Rusům pomoc při záplavách v Koreji
Palestinec zabil dva Izraelce
USA a Británie vyzývají své občany, aby opustili Libanon
Bartoš má do konce srpna termín k nápravě fiasku s digitalizací a Předseda senátu Vystrčil vymýšlí, jak připomínat dobu nesvobody
Politické špičky se radují z druhé medaile na OH
Koruna nadále zpevňuje vůči dolaru i euru
U nás divoké počasí, sluníčko, ale napršelo 15 mm

Pondělí 5. srpna

Kamala Harris má dva kandidáty na post viceprezidenta
V Rusku je údajně 1300 politických vězňů
Šojgu přiletěl do Íránu
Čeká se, že Írán v součinnosti s teroristy napadne Izrael
Světové burzy zachvátila panika, ani ta naše není ušetřena
Divadlo na Vinohradech se bude rekonstruovat za ,1 miliardy korun A Prý málo recyklujeme, zálohování je prý řešení
Český voják čelí obvinění z rabování na Ukrajině
U nás nejdřív zataženo, odpoledne hezký letní den

Úterý 6. srpna

Kamala Harris si vybrala kandidáta na viceprezidenta
levicového Tima Walze
V Německu zatkli Syrana podezřelého ze znásilnění dvou
Češek A V Británii už zatkli 400 lidí
Ukrajina útočí v Kurské oblasti
Šéf Hizballáhu vyhrožuje Izraeli
V Rusku zatýkají údajně úplatkáře
Policie zadržela chomutovského primátora
Slovenská ministryně kultury odvolala šéfa Národního divadla
U nás příjemný letní den se sluníčkem

Středa 7. srpna

Napětí v Británii trvá A Ukrajinská jednotka pronikla na ruské území v Kurské oblasti
Terorista Sinvár bude vůdce Hamásu
Automobilka BMW testuje humanoidního robota
V chomutovské kauze lita 14 lidí včetně primátora
Stanjura navrhuje zvýšení důchodů o 355 Kč
V Brně se postaví koncertní sál za 2,3 miliardy
Ekologové zastaví elektrárnu v Počeradech
U nás krásný letní den, teplo do 30 stupňů

Čtvrtek 8. srpna

Nečekaný ukrajinský útok v oblasti Kurska pokračuje
USA tlačí na Írán, aby zvažil útok proti Izraeli
Lidé v britských městech protestují proti rasismu
Taylor Swift zrušila tři koncerty ve Vídni, hrozba terorismu zde trvá A Policie na letišti v Ruzyni prohledávala podezřelý kufr, evakovala letadlo do Londýna
Primátor Chomutova a dva další jdou do vazby
V aféře se veze i karlovarský radní Bursík (ODS)
V centru Prahy utržená římsa zabila chodce
U nás proměnlivé počasí, párkrát sprchlo i hřmělo

Pátek 9. srpna

V Rakousku zatkli dalšího muže podezřelého z příprav teroru
Antisemitismus se ve Francii ztrojnásobil oproti loňsku
Moskva vyhlásila v Kurské oblasti nouzovou situaci
Katar, Egypt a USA vyzvaly Izrael a Hamás k jednání
Kanoista Martin Fuksa získal pro Česko druhou zlatou na OH
v Paříži A Středočeský soud řeší předvolební plakát SPD s černochem ozbrojeným nožem
V sobotu projde Prahou průvod Prague Pride
ČOI řeší případ Brašňářství Tlustý
U nás luxusní letní den

Víkend 10. srpna – 11. srpna

Skončily Olympijské hry v Paříži
V areálu okupované Záporožské jaderky hoří
Biden označil Trumpa za nebezpečí pro USA
Ukrajina dále pokračuje v akci na ruském území
Bartoš slibuje, že digitální stavebko je rozjede ještě v srpnu
V Terezíně uspořádali pirátskou bitvu
Prahou prošel průvod Prague Pride
Umřel herec Rudolf Jelínek (89 let)
U nás horký letní den

Bitva o křivoklátské lesy

Ondřej Aston Neff

Obruč ideologického dohledu sevřít hustě osídlené území uprostřed Čech. Jádrem ideje: člověk je nepřítel, přírodě je nutno dát absolutní volnost.

Lesy kolem hradu Křivokláta jsou nádherná živoucí oblast. Obyvatelé obcí zde žijící, ale také lidé, kteří sem jezdí a mají tuto část středních Čech rádi, jsou z převážné většiny zděšení úmyslem ministerstva životního prostředí proměnit ji v národní park. Ty jsou zatím čtyři, Krkonoše, Šumava, České Švýcarsko a Podyjí. Ve všech panuje režim jako řemen, výsledky jsou problematické nebo dokonce devastující: Šumava je zničena, České Švýcarsko vyhořelo. Nyní má obruč ideologického dohledu sevřít hustě osídlené území uprostřed Čech.

Jádrem ideje: člověk je nepřítel, přírodě je nutno dát absolutní volnost. Že shodou okolností je ta příroda kůrovec a příroda že je po předcích zděděný les uměle vysázený pro těžbu čili je to monokultura, to ideologa nezajímá. Argumentuje semenáčky rašícími pod mrtvolami padlých stromů a je mu jedno, že to jsou zase smrkové semenáčky. Ideolog nenávidí lidský zásah do běhu přírody. Příčí se mu snaha harmonizovat lidské životy s přírodními procesy. Proto je dnes smrtelně ohrožena rekultivace severočeského hnědouhelného revíru. To je jeden z mála úspěšných projektů minulého režimu (další je např. zdravotnictví), zahájený před sedmdesátí lety se skvělými výsledky, které nám odborný svět závidí už proto, že jsme s tím začali mezi prvními.

Na ploše vytěžených uhelných lomů, návštěvníky srovnávané s měsíční krajinou, jsou dnes bujné

lesy, mokřady, ale taky pole, sportoviště i lidská sídla. Tento koncept je dnes rozstřílen nepříteli na padrť. Na měsíční krajinu se nesmí sáhnout. Heslu dne zní „sukcese“, tedy že příroda obnoví někdejší hvozdy, jak je v Čechách poznal po svém příchodu praotec Čech.

Za tři sta let plus. Anebo se tu postaví solární elektrárny. Už se v nich utopily stovky miliard a dávají 3 procenta energie, proč nepokračovat.

Je to všechno na pohled komické, kdyby si to nezahrávalo opravdu jak s přírodou, tak s lidmi, kteří zde žijí. A co už je naprostá groteska: ministerstvo životního prostředí je řízeno vystudovaným analytikem informačních systémů Petrem Hladíkem, dosazeným politickou stranou podporovanou dvěma procenty voličů, tedy s podporou na absolutním okraji politického spektra. Proč koalice nechává laikovi volnou ruku za situace strmého pádu podpory vlády, to je záhada. Pomáhá mu jen jedno: přírodní prostředí může těm lidem být ukradené. Proto si smí dělat co chce. Občané se energicky brání. Volby se blíží. Nezbývá než občanům Křivoklátska přát výdrž a hlavně – více veřejné pozornosti k tomu, co se děje a má se stát.

Poslal Ondřich Bureš ::

Honorary Consulate of the Czech Republic & Czech Arts Fund
present

EXHIBITION
ŠKODA & TATRA
CZECH CAR MANUFACTURING TRADITIONS

Celebrating 40 Years
of Škoda and Tatra Register
in Australia

12 AUG - 25 AUG 2024
OPEN DAILY FROM 11AM TO 4PM
DOMOV GALLERY
511 QUEENSBERRY ST NORTH MELBOURNE
Free Entry - Donations encouraged at the door to support our future programs

domovhouse.com.au

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$95 přímo do banky ANZ,
na náš účet, ale dejte nám vědět!
Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam
vaše členské (na obálce před jménem) nebo
telefonní číslo.

Úspěšná mladá sportovkyně, rodačka z Kalifornie (*2004), si bezpochyby zaslouží úctu a uznání. Nikoli ty nejhanebnější urážky, jaké si lze představit. Přesto právě takové jí byly adresovány. V sobotu 10. srpna na svém Instagramu zveřejnila ukázkou toho, jaké vzkazy dostává. Jeden za všechny: „And you belong in the gas chamber kvnt.“ Nepřekládá se to snadno: „A ty patříš do plynové komory.“ S tím, že „kvnt“ je slangová zkratka pro nejuvulgárnější urážku, jakou lze ženě adresovat. Prarodiče přežili holocaust. Říci jejich potomku, že patří do plynu, je to nejhlubší morální dno. Lubomir Stejskal

Sú Slováci iba na posmech?

Eva Zelenayová 20. júla 2024

V rozpätí krátkeho času, vlni a tohto roku, sa udiali dve udalosti, ktoré silno pripomínajú jedného architekta. Na svojich postoch skončili dvaja historici so silným slovenským akcentom v ich tvorbe. Mnohí slovenskí historici tvrdia, že národné povedomie u nás je takmer nulové a pripisujú to tým, čo nás ovládali.

Raz to bola Budapešť, inokedy Praha. Ved' do roku 1990 sa na Slovensku neučili slovenské dejiny, iba všeobecné či československé, slovenským sa nevenovalo viac ako pár riadkov. Až v roku 1990 vznikla Katedra slovenských dejín na Filozofickej fakulte UK v Bratislave. Jej zakladateľom bol profesor Matúš Kučera.

Vlani sa stala zaujímavá vec. Niektoré študentky FF UK označili vedúceho Katedry slovenských dejín Martina Homzu v anonymnej ankete za sexistu a dekan fakulty Marián Zouhar okamžite chcel zrušiť nielen Homzu, ale aj celú katedru. Nakoniec katedra zostala, no Homza musel opustiť post vedúceho katedry. Prečo? Lebo nejaké LGBTI aktivistky nezniesli rodovo zakotveného pedagóga?

Alebo preto, že Homza otváral dvere slovenskému povedomiu vo svojich skvelých dielach, akými bol napríklad Svätopluk v európskom písomníctve či populárno náučná knižka dialógov o starších slovenských dejinách Murices Novae alebo Nové ostne.

Ak zoberieme do úvahy, že bývalý predseda NR SR Richard Sulík dal zostaviť komisiu na to, aby rozhodla o tom, kto bol Svätopluk, keď išlo o inštaláciu jeho sochy na Bratislavskom hrade, musíme konštatovať, že niekomu až priveľmi záleží na tom, aby Slováci nikdy nedosiahli na svoje dejiny.

Ibaže Sulík nebol jediný historicky bezvedomý predseda parlamentu, Pavol Hrušovský tiež vyhlásil, že Slováci nemajú históriu. Tohto roku sa aj cirkev pustila do "upratovania". Ako sa vraví, nová metla dobre metie, a tak čerstvo menovaný spišský biskup František Trstenský medzi prvými rozhodnutiami zlikvidoval cirkevného historika so slovenským srdcom, docenta Ľuboslava Hromjaka.

Na jeho životopisnej stránke nájdete: člen Rady pre históriu pri Konferencii biskupov Slovenska; člen Rady pre vedu, vzdelanie a kultúru pri Konferencii biskupov Slovenska; člen Historického odboru Matice slovenskej; člen Inštitútu cirkevných dejín na TF KU; spolupráca s Encyklopedickým ústavom SAV Bratislava na tvorbe hesiel z oblasti cirkevných dejín do „Encyklopédia Beliana“.

Viedol tiež nepretržitý historický výskum v Historickom archíve Štátneho sekretariátu a Vatikánskom apoštolskom archíve a archívoch Svätej stolice. Takisto bol docentom na Katedre filozofie a histórie na Teologickej fakulte Košice i Katolíckej univerzite v Ružomberku.

Ďalej bol garantom doktorandského štúdia v odbore Katolícka teológia na Teologickej fakulte KU so sídlom v Košiciach a hosťujúcim profesorom na Pápežskej univerzite v Ríme. Tomu všetkému je odrazu koniec. Biskup rozhodol, že pôjde za kaplána do Spišskej Belej s tým, že nesmie na noc ani opustiť faru. Pritom ide o jedného z najaktívnejších kňazov Spišskej diecézy a skvelého kazateľa.

Organizoval projekt Rok kresťanskej kultúry s výnimočnými hosťami, ktorí priblížili význam kresťanskej kultúry pre spoločnosť. Vydal monumentálnu monografiu spišského biskupa Jána Vojtaššáka a stačilo udanie, podobné tomu na profesora Homzu, aby ho biskup zbavil jeho odbornej, proslovenskej činnosti.

Natíska sa otázka: majú aktivity, smerujúce k odstráneniu všetkého slovenského spoločného

architekta? Nie tak dávno rezonovala na Slovensku kauza Bezák. Za návrhom na trnavského arcibiskupa Róberta Bezáka bol známy slovenský politik František Mikloško.

Pri kandidatúre podpredsedníčky Progresívneho Slovenska Zuzany Čaputovej prejavil Bezák osobnú angažovanosť na jej podporu. Napokon podporoval všetko progresívne. Kto stál za návrhom Trstenského na spišského biskupa? Nebol to tiež František Mikloško? Nebolo by na tom nič čudné, vzhľadom na jeho angažovanosť do roku 1989.

V byte Polanských v Dubnici nad Váhom sa stretávali veľké mená disentu: Čarnoguský, Jukl, Krčméry, Mikloško... Ida Polanská v rozhovore pre časopis Svedectvo na adresu Mikloška povedala: „Mne sa to už vtedy nepáčilo, keď slobodomurár Mikloško určoval, kto môže byť biskupom a kto nie, no a znova je v parlamente a pokračuje v protislovenskej politike.“

Do roku 1989 nežičili Slovákom vonkajšie okolnosti. Dnes pokračujeme v politike likvidácie slovenského národa z vlastnej vôle. Chodte sa prejsť na nábrežie Dunaja v Devíne. Uvidíte veľké Srdce Európy z ostnatého drôtu a na podstavci tabule informujúce, že pamätník bol odhalený pri príležitosti 20. výročia Nežnej revolúcie na Hviezdoslavovom námestí, a neskôr presťahovaný do Devína.

Autorom srdca je výtvarník Daniel Brunovský. Len o pár metrov ďalej natrafíte na bronzovú sochu sediaceho muža s mečom. Je neprehliadnuteľná, ale nijaký text na nej nenájdete. Kto to je a kto je autor diela?

Na meči je zavesený akýsi obrázok, QR kód, a z neho sa dozviete iba to, že ide o Rastislava, kráľa Dácie. Takto sme dopadli! Nikde zmienka, že ide o dielo akademickej sochárky Ľudmily Cvenegrošovej a že ide o panovníka Veľkej Moravy. Nič. Kráľ Dácie... Ktosi si z nás Slovákov robí nemiestne žarty...

Každý suverénny národ si pestuje panteón svojich významných predkov. Len my, Slováci, sme zaseknutí v historickom bezvedomí. A tých, čo sa usilujú nás z neho vymaniť, jednoducho zlikvidujeme. Ako môže takýto národ robiť suverénnu politiku, keď ani nevie, kým vlastne je?

Drahí krajanovia, pomôžte zachrániť jediný pamätník na území Slovenska so štatistikou obetí 21. augusta 1968

Pre nezujem štátu hrozí poškodenie jediného pamätníka na Slovensku s uvedením štatistiky obetí okupácie 21. augusta 1968!

Žiaľ ani po vyše 34 rokoch od rozpadu komunistického režimu Slovensku stále nemáme centrálny pamätník obetiam okupácie 21. augusta 1968. Aj to svedčí o vzťahu spoločnosti s nostalgiou za bývalým totalitným režimom k tejto tragickej historickej udalosti kedy po prepadaní Československa vlastnými spojencami desaťtisíce našich občanov odišlo do zahraničia.

Po vyhlásení zbierky na záchranu v súčasnosti stále jediného pamätníka s uvedením počtu obetí na území celého Československa sa namiesto podpory zo strany verejnosti stretávame s odsudzovaním našej snahy a schvaľovaním vpádu armád Varšavského paktu s označovaním, že invázia zachránila Československo pred privatizáciou štátneho majetku a návratom kapitalizmu. Dôkazom nezájmu verejnosti o augustové udalosti je výsledok verejnej zbierky <https://donio.sk/zachranme-pamatnik> kde sa v rámci Slovenska vyzbieralo len 351 eur.

Malá pamätná tabuľka v Bratislave s troma menami obetí a jednou vetou, ktorá mladej generácii už veľa nehovorí, nie je dôstojným miestom na uctenie si obetí okupácie a tragických udalostí, ktorých následky nesieme dodnes.

Skromný pamätník v Poprade, odhalený 21. augusta 2002, plní úlohu centrálného pamätníka s popisom historickej udalosti a uvedením štatistiky obetí v rámci celého Československa a návštevníkom Popradu pod Tatrami pripomína tragické augustové udalosti.

Múr na ktorom boli na námestí sv. Egídia v Poprade v roku 2002 inštalované dve žulové dosky praská a rozpadáva sa. Je len otázkou času kedy spadne celá jeho predná časť, čo možno očakávať v zimnom období. Hrozí, že jediný dôstojný pamätník venovaný obetiam okupácie na Slovensku v dôsledku nevyhovujúceho stavu nosného môže byť zničený.

Všetky žiadosti o poskytnutie finančných prostriedkov na opravu pamätníka podané Ministerstvu vnútra, Ministerstvu obrany, Ministerstvu kultúry a bývalej Prezidentke Zuzane Čaputovej boli zamietnuté ako potvrdzujeme na našej webovej stránke <http://www.szcpv.org/22/zbierka.html> Prístup ministerstva vnútra sa nezmenil ako po nástupe nového ministra vnútra po voľbách v roku 2023.

Našej združenie je nástupníckou organizáciou K 231 a Združenia bývalých politických väzňov založených na jar v roku 1968 v čase snahy Alexandra Dubčeka o reformu komunistického režimu. Po okupácii 21. augusta 1968 vtedajšie ministerstvo vnútra označilo tieto združenia za nástroj západných tajných služieb na rozbitie komunizmu a ich činnosť zakázalo čo potvrdzuje Správa ministerstva vnútra ČSSR o bezpečnostnej situácii z apríla 1968 s označením "Prísne tajné" str. č. 3.

<http://www.szcpv.org/21/21august.html>

Pre naše kritické postoje k smerovaniu Slovenska po 17. novembri 1989, by Ministerstvo vnútra SR činnosť nášho združenia najradšej zakázalo, tak ako po okupácii 21. augusta 1968 vtedajšie ministerstvo vnútra ČSSR. Keďže Slovenská republika sa navonok prezentuje ako krajina, ktorá sa vysporiadala s bývalým komunistickým režimom a ním spáchanými zločinmi, preto našu činnosť obmedzujú likvidačnou a diskriminačnou dotáciou 20-násobne nižšou, než aká je poskytovaná združeniam podľa zákona č. zákona č. 526/2010 Z.z. Dokonca nám zakázali použiť prostriedky z tejto dotácie, ktoré sotva stačia na chod združenia, na opravu havarijného stavu pamätníka. Preto nie je v možnostiach nášho združenia riešiť havarijný stav pamätníka. Bližšie informácie o podaní žaloby proti Ministerstvu vnútra sú uverejnené na našej webovej stránke.

<http://www.szcpv.org/21/zaloba.html> **Je pri tom úplne jedno či je vo vláde pravica alebo ľavica, prístup k nášmu združeniu ku ktorému sa správajú ako k ideologickému nepriateľovi sa nemení.**

Keďže údaje o počte obetí uvedené na pamätníku boli čerpané z dostupných zdrojov v roku 2002, pri oprave nosného múru by sme chceli tieto údaje aktualizovať s počtom obetí uvádzaných v súčasnosti.

Predpokladané náklady na sanáciu nosného múru a reštauráciu pamätníka s aktualizáciou údajov predstavujú cca 3 000 eur.

Obraciame sa preto na každého komu nie je ľahostajný osud tohto pamätníka s prosbou o poskytnutie finančného daru na jeho záchranu. Meno každého darcu, ktorý s tým vysloví súhlas, bude uverejnené aj s poďakovaním na samostatnej tabuľke na pamätníku a na našej webovej stránke

<http://www.szcpv.org/22/zbierka.html>

Bankový účet združenia:

Fio Banka, a.s., pobočka zahraničnej banky. Svetové združenie bývalých politických väzňov č. účtu v Slovenskej republike v EUR : 2400889071/8330,

IBAN SK398330000002400889071

SWIFT/BIC FIOZSKBAXXX

Veríme, že sa vďaka Vašej pomoci podarí zachrániť pamätník v Poprade pod Tatrami.

S účtou

Svetové združenie bývalých politických väzňov

V Poprade dňa 23. 7. 2024

František Bednár predseda SZBPV

USA: Univerzity byly vždy extremistické

Daniel Greenfield *Poskytl Gatestone Institute*

Kolumbijská univerzita, jejíž okupace příznivci Hamásu plní titulní stránky všech novin v USA a která zároveň vyhnala židovské studenty z univerzitního kampusu, se v některých ohledech změnila jen málo. Když před sto lety tehdejší prezident Kolumbijské univerzity Nicholas Murray Butler oslavoval Mussoliniho fašismus, tak se zároveň snažil nepřipustit židovské studenty ke studiu na své škole. Butlerův obdiv k fašismu byl tehdy mezi prezidenty univerzit, společenskými elitami a dokonce i v Rooseveltově administrativě docela běžný.

Nacistický pozdrav „Sieg Heil“ nepochází z Mnichova, ale z Massachusetts.

Tento nacistický pozdrav používali fanoušci amerického fotbalu Harvardovy univerzity a do Německa ho importoval Ernst „Putzy“ Hanfstaengl, absolvent Harvardu a byznysmen, který se spřátelil s Hitlerem a pomohl nacistické straně NSDAP vylepšit image.

„Putzy“ byl jedním z absolventů prestižních univerzit Břečťanové ligy (*Ivy League*), kteří podlehlí vábení Třetí říše.

Socialismem násilně zaváděným velkými muži – ať už to byl Roosevelt, Mussolini, Stalin nebo Hitler – byly tehdy americké elity posedlé. Tehdejší elity byly přesvědčeny, že socialismus je jedinou alternativou chaosu kapitalismu a vřavy demokracie a technologie.

Kolumbijská univerzita, jejíž okupace příznivci Hamásu plní titulní stránky všech novin v USA a která zároveň vyhnala židovské studenty z univerzitního kampusu, se v některých ohledech změnila jen málo. Když před sto lety tehdejší prezident Kolumbijské univerzity Nicholas Murray Butler oslavoval Mussoliniho fašismus, tak se zároveň snažil nepřipustit židovské studenty ke studiu na své škole. Butlerův obdiv k fašismu byl tehdy mezi prezidenty univerzit, společenskými elitami a dokonce i v Rooseveltově administrativě docela běžný.

Do Německa se z USA dostala kromě převzatého fotbalového pozdravu i další posedlost elit univerzit sdružených v *Ivy League* – eugenika, která byla v Německu implementována mnohem brutálnějším způsobem a byla zneužita nejen proti Židům, ale i proti zdravotně postiženým a dalším lidem, o nichž si nacisté mysleli, že nejsou „hodni života“. Mezi přívržence eugeniky patřila i zakladatelka organizace *Planned Parenthood* (Plánované rodičovství) Margaret Sanger.

Když se prodíráme dominantními ideologiemi, které dnes univerzity sdružené v *Ivy League* zastávají, dostaneme se k nacionálně socialistickým a komunistickým ideologiím. Elity *Ivy League*, které byly před sto lety environmentalisty, socialisty, globalisty a zastánci kontroly populace, byly těmito totalitními ideologiemi, které volaly po tyranii a masovém vraždění, silně ovlivněny.

Tehdy nebyli liberály a nejsou liberály ani dnes.

Před sto lety příslušníci elit věřili, že lidské bytosti jsou definovány rasou, a věří tomu dodnes. Před sto lety byli přesvědčeni, že pokud se silní vůdci nepostaví proti nezávislému myšlení a nepřijmou nouzová opatření k nastolení pořádku, tak lidstvo zanikne. A věří tomu dodnes. Před sto lety věřili, že jedinou cestou vpřed je plánované hospodářství, vláda odborníků a nevyhnutelná eliminace určitých lidí a skupin.

A zdalipak tomu stále ještě věří?

Naprostá podpora Hamásu na Kolumbijské, Yaleově a dalších univerzitách *Ivy League* některé lidi zaskočila, ale představa, že se politika elitních akademických institucí někdy řídila rozumem, liberalismem a respektem k lidským právům, nemá oporu v realitě. Ačkoliv na těchto univerzitách přednášela řada skvělých profesorů, vzdělávala se na nich řada skvělých studentů a tyto instituce

poskytovaly vhodné prostředí pro studium, tak univerzitní politika byla vždy prodchnuta radikalismem.

Ještě na počátku 20. století byly jedovaté [1] univerzity *Ivy League* naplněny averzí k Američanům, demokracii a svobodnému podnikání, a přitahovaly je radikální ideologie. Otázkou bylo pouze to, zda na kampusech zvítězí marxisté nebo národní socialisté.

Poté, co zapadla hvězda nacionálního socialismu, začal se srdcí a myslí amerických elit zmocňovat marxismus a o něco později islamismus. Co může Hamás univerzitám *Ivy League* nabídnout? Islamismus stejně jako nacismus a komunismus věří, že Amerika, individualismus a svobodné podnikání jsou bezcenné a že naši společnost může napravit pouze revoluční ideologie prosazená silou. Poselství Koránu věří jen málokterý z nemuslimských studentů Yaleovy a Kolumbijské univerzity fandících Hamásu, poselství Koránu jim ale připadá věrohodnější než poselství americké.

Univerzity *Ivy League* svým studentům jejich radikalizaci prokazují medvědí službu. Bohatě aktivisty z rozvojových zemí, kteří se prohlašují za oběti rasismu, a radikální bohaté spratky, jejichž koničkem je revoluce, nepotřebují moc přesvědčovat k tomu, aby podpořili jakoukoliv věc – bez ohledu na to, jak je hrozná a zlá – namířenou proti Americe, která jim umožní okázale předvádět jejich mravní nadřazenost a signalizovat jejich ctnost.

Generace aktivistů Muslimského bratrstva a jejich levicových spojenců udělaly pro Hamás a džihád to, co „Putzy“ (Prcek) udělal pro nacisty. Tím, že modernizovali jejich značku, vymysleli pro ně nové popěvky, loga a méně náboženskou a více protiamerickou agendu, pomohli Muslimskému bratrstvu získat respekt.

Na univerzitách, kde mnoho studentů, zejména příznivců levicových hnutí, tiše nesnášelo konkurenci velkého počtu židovských studentů, jim „Putzyho“ nenávisť k Židům a univerzitní džihád profesora Hatema „Hate'em“ Baziana pomohly získat popularitu. Zatočit s židovskými studenty podporou Hitlera nebo Hamásu je pak už triviální.

Dnešní multikulturní nacisté jsou sice rasově rozmanitější než jejich předchůdci z třicátých let minulého století, ale stejně jako tehdy sahá jejich intelektuální rozmanitost jen od jednoho totalitního hnutí k druhému. Tehdy byly univerzity *Ivy League* rozpolceny mezi fašismem a marxismem, dnes jsou rozpolceny mezi marxismem a islamismem, ideologiemi, které spolu uzavřely dobu paktu Hitler-Stalin a spojily se proti Americe, křesťanům, Židům a celé Západní civilizaci.

Na jedné věci se univerzity sdružené v *Ivy League* jistě shodnou – a to na tom, že svět by měl řídit správný druh lidí a že k tomu předurčenými lidmi jsou oni sami. Za hysterickými shromážděními a předstíraným stavěním se do role obětí je pohrdání a nenávisť k velké části lidstva.

Dnes univerzitní nacisté podporující Hamás jásají nad smrtí Židů, zítra budou jásat nad městy hořícími v důsledku rasových nepokojů nebo nějaké nové vlny teroru. Otázkou není jen to, koho nenávidí, ale i to vůči komu tuto nenávisť necítí.

Právě tato nenávisť je důvodem, proč se univerzity *Ivy League* vždy tak snadno radikalizovaly. Do těchto univerzit nastupují stále noví studenti toužící po poučení, že všechno, v čem vyrostli, je podvod, že ničemu nelze věřit a že jediný způsob, jak zachránit svět, je jej sám řídit.

Generacím studentů studujících na univerzitách Břečťanové ligy bylo na zkožnatělých promočních ceremoniích říkáno, že jsou nadějí zítřka a že historie jim dala za úkol vyřešit problémy jejich země a světa implementací momentálního dogmatu. Žádnému králi nebylo nikdy tak nestydatě nabídnuto právo vládnout, aniž by k vládnutí měl způsobilost, tak jako těmto nafoukaným dětem z elitních rodin s dobrými konexemi.

Každá nová vládnoucí třída je zlomyslnější, vyprázdňenější a neschopnější než ta předchozí. Od podpory nacistů až po tleskání Hamásu – jediné, v čem se elitní studenti univerzit *Ivy League* se za posledních sto let utvrdili, je chuť ničit.

Daniel Greenfield je spolupracovník David Horowitz Freedom Center sponzorovaný nadací Shillman Foundation.

Proč obce na Křivoklátsku nechtějí národní park

Tomáš Jirsa NevPes

V souvislosti se záměrem MŽP vyhlásit Národní park Křivoklátsko se otevřela diskuse, proč obce na Křivoklátsku národní park nechtějí. Starostové obcí na Křivoklátsku jsou v úzkém kontaktu se starosty obcí v okolí ostatních národních parků, navštěvují se a vyměňují si zkušenosti.

A tyto zkušenosti jsou v naprosté většině takové, že okamžikem vyhlášení Národního parku se obce a ochrana přírody dostanou na druhou kolej. V národních parcích se již řadu let nechrání unikátní příroda, pro kterou byly národní parky vyhlášeny, ale „přírodní procesy“. A pod toto sousloví schovávají progresivističtí ochránáři a vědci téměř všechno, včetně požáru nebo kůrovcové kalamity.

Obce v okolí NP České Švýcarsko dlouhodobě upozorňovaly na nebezpečí vzniku požáru díky vytváření „divočiny“ množstvím suchého dřeva a nepropustnosti cest. Vedení parku tyto obavy odbývalo tím, ať se „starostové tolik nedívají na americké filmy“. Když pak začalo opravdu hořet, vedení parku z počátku nevolalo hasiče, protože „ekologie požáru“ je součástí přírodních procesů. A dnes se v NP České Švýcarsko soustřeďují na propagaci shořelého lesa jako něco unikátního, co jinde nevidíte.

Šumava byla vyhlášena Národním parkem díky svým hlubokým lesům jako „zelená střecha Evropa“. S příchodem „ochrany přírodních procesů“ začala nechávat správa parku záměrně usychat staleté lesy žírem kůrovce. Zpočátku vědci tvrdili veřejnosti, že kůrovec nepřeletí dál než dvě stě metrů a vykácením tzv. pufručních zón budou okolní lesy uchráněny. Někteří vědci také rozstříkávali na stromy houbu *Beauveria bassiana*, která měla kůrovcovou kalamitu zastavit. Výsledkem experimentu jsou dnes tisíce hektarů suchých lesů a uschlé vrcholy Šumavy.

Zastánci vyhlášení NP Křivoklátsko argumentují také tím, že dosavadní správci lesa, tedy Lesy České republiky, musí z podstaty své činnosti těžít v lesích dřevo, ale národní park uchová staleté stromy, které jsou v přírodě potřeba. Rozum zůstává stát nad tím, že stejní lidé v NP Šumava podporovali zničení více než tři sta letých stromů na Pramenech Vltavy či Trojmezí žírem kůrovce. A že se v národních parcích netěží dřevo? Národní park Šumava těží a prodává dřevo staletých stromů každoročně za cca 300 milionů korun.

Návštěvníci národních parků jednoznačně preferují zdravé lesy s bující přírodou. Srovnávat suchý či shořelý les se zeleným prakticky nelze. Shrňme si to: stát vložil do národních parků Šumava a České Švýcarsko krásné vzrostlé lesy, které jsou po dvaceti letech ochrany „přírodních procesů“ dílem sežrány kůrovcem, dílem shořelé. Nedivme se křivoklátským, že národní park nechtějí a o osud lesů ve svém okolí se obávají.

JSTE NORMÁLNÍ? TAK SMOLDA, V DNEŠNÍ DOBĚ SI ANI NEŠKRTNETE!

Camille G

Tak si tu našu zprdelenou dobu pojďme shrnout.

Po celým světě se nám to neskutečně sere. Války, zabíjení, přírodní katastrofy, nařízení a zákony, co postrádají veškerou logiku, do toho mraky zaručeně pravých videí s ufo a jinejma bubákama, zlost, napětí a negativní energie ve vzduchu taková, že už jen čekám, kdy se nám začnou vybagrovávat nebožtíci z krchovů a přijde zombie apokalypsa.

Lidi padaj k zemi na náhlý úmrtí jak hrušky, až se z toho vrátila do módy pitomá tázací věta, která se kdysi používala, když nebyla o všech informovanost na sítích a někoho jsme po delší době potkali: „Zdar, ty ještě žiješ?“ Akorát že teď se takto blbě, ale vlastně i celkem oprávněně ptáme, když někoho potkáváme obden, neboť nikdo nevíme, jestli nás nejbne na hned třeba za hod'ku.

Všeci jsme podráždění jak sviňa z těch všech negativních zpráv, co se na nás denně hrnou, a z toho, co se kolem nás děje a asi není nikdo, kdo by necítil, že nic není, jak má bejt. Boří se nám veškerý základy, na kterých byl život na zemi založenej.

Samec a samice (muž a žena) ustupuje z důležitosti zachování života na zemi a naši potomci nabývají ze sociálních sítí dojmu, že pokud si to nerozdáváte se stejným pohlavím nebo se nepovažujete za nebinární lednicu, tak jste nikdo, a že mít to v palici posraný a polámaný, je vlastně normální, v pořádku, a navíc těžce in a jinak jste „pouze“ normální, tudíž bezvýznamná nula a že k rozmnožování dochází análním sexem.

A tak má každý třetí děcko v palici z toho všeho bordel a potřebuje psychologa, neboť se jaksi pozapomnělo jim říkat a názorně ukazovat, že rodina skládající se tradičně z muže a ženy (dědečků a babiček) by měla být pro ně vzorem a útočištěm, a né zsranej fb, plnej pošahaných promiskuitních jedinců, kteří střídání partnerů považují za vrcholovej sport. No, není se vlastně čemu divit, neboť rodičové na ně nemaj čas a „odkládají“ je mobilům, aby stíhali vydělávat prachy, a proto i každé třetí dospělák je též zralej na pilulku, ale nemá čas se chodit vyblívat k psychoušovi a tak to řeší chlastem, hulením anebo fetem.

Z chlapů se stávají vystresovaní impotenti a nemrdové, ale za to s mužným plnovousem a většinou s holou lebkou, neboť stres je o háro připravil, tudíž většinou čím míň vlasů na kebuli, tím větší plnovous, a kdo ještě vlasy má, tak si z nich vyčeše drdůlek, nastřelí si náušničku a anabolika, ať má k tomu svaly jak dřevorubec a pak se každý ráno profókne parfémem aspoň s mužnou vůní, kdy místo motorový pily si přehodí přes rameno kabelečku a místo na oře nahópne stylově na koloběžku a valí do hokny. Musím říct, že i Hurvínek, když dostal od Spejbla kolobrнду, na mě působil míň asexuálně.

Když se chlapovi ještě náhodou postaví, tak ten si ho raději vyhoní u porna nebo u fotek žen, který už možná nemají ani to hovno přírodní, ale svejma silikonovejma vycpávkama a plastickejma operacema dávají na prdel normálním ženskéj, takže muž už není schopen normálního sexu se svou normální ženou, protože normální žena bez všech úprav už ho nebere. Navíc muž vyžaduje praktiky, který provozují profesionálky v pornech a žena, která se celej den nezastaví a padá k večeru únavou na hubu, už nemá sílu na gymnastiku na vrcholové úrovni a análním sexem si nechat ze svého zadního otvoru dělat frekventovanéj parkál pro kamazy, protože už i tak toho má za celej den na posraní.

Pokud si to s někým chceme vyřídit postaru a nakopat mu koule, tak už i to začíná bejt problém, neboť se nedá pořádně rozpoznat borec od baby a vizuální rozpoznávání pohlaví podle toho, jestli někomu něco plandá mezi nohama nebo na hrudi, je těžká sázka do loterie. Na ulicích se lidi mýjí, jako by se neviděli, zabraní do mobilů nebo vlastních sraček, co maj v hlavě, a reálněj svět je nezajímá.

K seznámení a najít si partnera využíváme opět sociální sítě, kde se popíšeme jako vzdělanej, dokonalej, vysportovanéj jedinec všeměl se spoustou zálib s patričně upraveným fotem, kterej pak začne „duchaplně a na úrovni“ konverzovat větou: „Ahoj, jsi krásná, rád bych tě vojel“ a pošle fotku svého ptáka. Už přestalo platit, že prvně musí být uvážená myšlenka a potom čin. Jinak přece není možný, aby byly soc. sítě plný trotlů, co se v zájmu sledovanosti oddělaj nebo zmrzačí. A opět toto je vzorem pro naše děti, kteří jsou pak přesvědčení, že narvat si petardu nebo jinou pičovinu do huby nebo do jiných otvorů je naprosto normální, tak jako třeba závodit v přežírání se nebo žrát cvrčky a jinou havěť.

Mohla bych toho napsat ještě daleko víc, ale to by zase nikdo nečet, neboť mnohé v dnešní době bolí i čtení. Politiku semka vůbec tahat nebudu, neboť tolik sraček by ani můj Deníček nezvládl.

Asi většina se mnou budete souhlasit, že lidstvo stojí na okraji obřího rekta a jen krůček nás dělí od toho, abychom všeci skončili v prdeli.

Nejsem žádný netolerantní hovado, co odsuzuje lidi za to, že jsou jiní. Ale nemělo by se to považovat a medializovat tak, že takhle je to lepší a normální! NORMÁLNÍ JE TOTIŽ BÝT NORMÁLNÍ!

Vratislav Brabeneč!!

Pavel Šerý

28. dubna 1943 se v Praze narodil Vráťa, zahradník, spisovatel, básník, hudebník, člen Křížovnické školy čistého humoru bez vtípu a od roku 1972 saxofonista, klarinetista, zpěvák a textař skupiny The Plastic People of the Universe.

"My mlčet neumíme. Máme potřebu pořád žvanit. Když nežvaníme, tak nakupujeme. A když nenakupujeme, tak jedeme autem. Ale indiáni sedí a přemýšlí. A odmítají se učit něco nového. Já taky neumím ten e-mail. Píšu na psacím stroji. Ten aspoň nemá viry. Člověk by se v určitém momentu vývoje měl zastavit. Vy všichni teď máte internet a nevíte nic"

PŘEDNÁŠKA

bavil sem celou vinárnu
byl sem mimořádně vtipnej
vtom sem si všimnul že sem doma úplně sám
a mluvím k nikomu

(Ze sbírky Denver, 2013)

ČÍNSKÁ

druhá sklenice vína
třetí cigareta
a měsíc
-co víc?

(Ze sbírky Vážený pane K., 2001)

Dávno jsme věděli že porcelánem se dá projít stejně snadno jako od Nováků do Lucerny

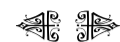
(Ze sbírky Nevyžádaný příspěvek, 2016)

CHVÁLA KRIZE

někdy celý odpoledne sedím v lokálu sám kam jsme se dřív jen těžko vměstnali
(Ze sbírky Denver, 2013)

Zajímavosti. Víte,že....

„, Umělá inteligence mění způsob zkoušení a výuky v českých školách. Chat GPT-4 totiž dokáže reagovat už i na text v obrázku. Písemku z matematiky umí vyřešit okamžitě. Učitelé musí na pokrok reagovat.

Dopis

Před 15 lety jsem poprvé napsal, že Český národ morálně zdegeneroval! A dnes slušně dodávám. Z lidí se stali svině! Slušná paní, která má 5 dětí, musí platit 30 tisíc za nájemné! Polokomunistický stát nadále v oblasti sociální neplní svým občanům základní lidská práva! Až na pár slušných signatářů Charty 77 se o lidská práva nikdo nestará! Většina "bojovníků" za lidská práva, vesměs bývalých. komunistů, obdrželi dobrá koryta a tím jim bolševik zavřel huby! Správné by bylo, kdyby se byty, které se draze pronajímají bezprizorním rodinám přidělovali chudákům. A stát by měl stavět státní byty. Přeji všem slušným lidem – a těch už je opravdu velmi málo – hodně sluníčka a krásnou dovolenou.
Jiří Wolf srpen 2024

Dneska jsem mohla v práci jezdit poprvé s vysokozdvizným vozíkem. Za chvíli to bude ve zprávách...

Recept No.654

nudle se smaženým zelím

Suroviny na 4 porce

Místo domácích nudlí můžeme použít makarony nebo špagety.

Na domácí nudle:

200 g hladké mouky 00
2 vejce
50 ml studené vody
1 hrst hrubé mouky (na prosypání)

Dále:

1/2 menší hlávky bílého zelí
2 lžíce sádla
1 hrst škvarků (nebo 100 g anglické slaniny)
koření Steak, sůl, čerstvě namletý pepř

Postup přípravy

Nudle:

Z mouky, vajec a vody vypracujeme hladké pružné těsto a dáme na 30 minut odpočinout.

Vyválíme placky spíš do čtverce, silnější než na nudle vlasové. Necháme trochu proschnout, ale musí zůstat pružné.

Placky nakrájíme na pruhy asi 20 cm dlouhé a 6 cm široké, které lehce pomoučnime hrubou moukou, aby se neslepily a klademe na sebe do několika vrstev.

Ostrým nožem nakrájíme po délce 2-3 mm široké nudle.

Dáme do vařící osolené vody na 3-4 minuty vařit (na skus). Scedíme a promícháme se smaženým zelím, které jsme připravili, když těsto odpočívalo.

Zelí nakrouháme na kráječky nebo nastrouháme na slzičkovém hrubém struhadle.

Na velkou předehřátou pánev dáme sádlo, škvarky nebo slaninu nakrájenou na kostičky, můžeme dát i obojí. Když začne sádlo pění, přidáme zelí a za občasného promíchání usmažíme dozlatova.

Osolíme, okořeníme, přidáme uvařené nudle (nebo špagety uvařené podle návodu), promícháme a podáváme.

Škvarky a slanina:

Irecept cz

Naši prarodiče konzumovali mnohem více vepřové slaniny jako my a přitom je netrápilo takové množství nemocí a zdravotních problémů, které mají dnešní lidé.

Tento vepřový tuk totiž sám o sobě není vůbec zdravý škodlivý, právě naopak

Samozřejmě, je třeba konzumovat ho ve zdravé míře, ale možná budete sami překvapeni, jaké výhody pro vás bude tato mastná pochoutka mít.

Jaké jsou výhody slaniny pro vaše zdraví

(toto klidně ukažte manželce, když vás bude přemlouvat na zdravou stravu)

- obsahuje Omega 6 mastné kyseliny, které chrání srdce a pomáhají snižovat škodlivý cholesterol

- obsahuje cennou kyselinu arachidonovou

- optimální množství slaniny posiluje stěny a elascitii cév, regulují krevní tlak a pozitivně ovlivňují jemné svalstvo

- konzumovat by ji měli zejména kuřáci, obsahuje totiž selen, který zabraňuje oxidaci a snižuje negativní účinky kouření na naše tělo

- obsahuje vitaminy skupiny B, zejména vitamin B3
- balzám na kocovinu - slanina absorbuje nadbytek alkoholu v těle a rychle snižuje jeho hladinu

- v slanině se nachází aj kyselina hyaluronová, která se osvědčila v boji proti vráskám.

- jestliže slaninu konzumujete s mírou (doporučená dávka je přibližně 30 gramů), nemusíte se obávat přibírání, právě naopak, na metabolismus má velmi pozitivní vliv

Nemusíte chovat vlastní prasátko, ale kupujte pouze kvalitní slaninu

Pokud kupujete syrovou slaninu u řezníka, kupujte ji i s kůží. Z ní totiž uděláte výbornou huspeninu. Ta je skvělá i na vazy, chrupavky a kosti. Ze zbytku si můžete vyrobit výborné domácí škvarky a domácí mast, která je například na takové smažení pokrmů mnohem lepší než rostlinné tuky.

Recept na nejlepší škvarky pod sluncem

Asi 200 g vepřového sádla bez kůže nakrájíme na kostičky a přendáme na plamen. Za stálého míchání opékáme na plameni, můžeme vidět, jak se postupně vytápí voňavá vepřové sádlo.

Nyní necháme na plameni vařit, dokud nevidíme první obrisy škvarků. Trvá to delší dobu, proto to chce trochu trpělivosti, ale motivací vám bude krásná vůně.

Když už vidíme v tekutině jasně škvarky, naběračkou odebereme mast - pečlivě si ji uchováme a používáme v domácnosti. Nyní, když jsou škvarky krásně hnědavé, opatrně přidáme do směsi par lžic mléka. Přidáváme pomalu, mléko slouží k tomu, aby směs nekypěla a také budou díky němu škvarky lépe, jemnější. Lehce osolíme a nyní už jen scedíme, sádlo odložíme a škvarky si naložíme na chleba.

Spor s Lichtenštejn

Jan Ziegler

Mezi obyvateli tohoto dolnorakouského města převažovali Němci a ti razantně odmítali, aby se stalo součástí nového Československa. Jejich názor však nebyl brán vážně a Češi na tuto zbytečnou provokaci doplatili.

Valtice neboli německy Feldsberg byly založeny na konci 12. století pasovskými biskupy, kteří tuto oblast kolonizovali. Čili od začátku se jednalo o německé město. To bylo od počátku součástí Dolních Rakous a nikdy nepatřilo k českým zemím respektive k Markrabství moravskému.

Změna nastala teprve po skončení první světové války a rozpadu Rakouska- Uherska. Nové Československo tehdy vzneslo nárok na toto historicky rakouské území a zdůvodnilo to tím, že územím města prochází železniční trať Břeclav – Znojmo a bylo by lepší, aby celá tato trať vedla na území jednoho státu a Valtice tak byly připojeny k Československu.

Mezi většinou jeho obyvatel, kterou tvořili Němci to vyvolalo prudký odpor. Proti odtržení od Rakouska protestovala městská rada, lidé podepisovali petice, konaly se masové demonstrace a němečtí obyvatelé založili občanskou domobranu. Valtice dokonce podle článku na iDNES.cz nabízely, že by financovaly přeložku zmíněné železniční tratě, tak aby minula rakouské území. Nic z toho však nepomohlo.

O míru mezi nástupnickými zeměmi Habsburské monarchie tenkrát rozhodovala Saint-Germainská mírová smlouva a jak uvádí web ct24.ceskatelevize.cz Rakousko bylo závislé na dovozu českých potravin a tak mu nezbylo než podmínky mírové smlouvy přijmout. Dohoda byla podepsána v pařížském předměstí Saint Germain 10. září 1919. Došlo ještě k několika pokusům o úpravy hranic, ty však ničemu nevedly. Proto 31. července 1920 nastalo převzetí Valtic a sousední čistě německé obce Úvaly Československem.

Nemyslím si, že to tenkrát byl ze strany Prahy rozumný tah. Ony údajně strategické důvody, tedy získání železnice mezi oběma jihomoravskými městy pod československou kontrolu se daly řešit jinak, výstavbou železniční přeložky. Je logické, že Čechům tento krok přinesl v Rakousku nenávisť, protože to bylo bráno a fakticky to tak bylo, jako anexe rakouského území. Češi také byli bráni jako pokrytci, kteří hlásali právo národů na sebeurčení, ale v tomto případě je obyvatelům Valtic upřeli.

Je logické, že Čechům se pak toto jednání vrátilo o necelých dvacet let později. Je neupřímné se vymlouvat na druhé a nevidět přitom vlastní chyby a selhání. Koneckonců Němci v roce 1938 zabrali Sudety, jejichž obyvatelé chtěli „domů, do Říše.“ Češi obsadili v roce 1920 Valticko, jehož obyvatelé o Československo nestáli. Je třeba si umět přiznat pravdu, i když je nepříjemná.

Na závěr už jen taková drobnost spíše k pousmání. Jeden z mých kamarádů mi řekl, že už ví, jak kompromisem vyřešit naše spory s Lichtenštejn. Důvody, které vedly k připojení Valtic k našemu území, už v době Evropské unie a Schengenu pominuly. Vrátili bychom je tedy Rakousku a to by zdejší panství i se zámek předalo Lichtenštejnům. Jistě, časy se změnilly a německy mluvící obyvatelstvo už ve Valticích nežije. Na druhé straně se říká, že o peníze jde až na prvním místě a v Rakousku činí průměrný měsíční plat v přepočtu přes 100 tisíc korun.

Případ Jamese Leiningera: Nezáhadnější příběh reinkarnace posledních let

Autor byl jen jako Veronika K.

K nejzáhadnějším příběhům posledních let patří bezpochyby příběh o americkém chlapci jménem James Leininger, který podle množství odborníků přinesl jasný důkaz o reinkarnaci, tedy převtělení duše do jiného těla. Měl to potvrdit sám chlapec, který detailními informacemi o svém minulém životě šokoval psychology, média a lidí na celém světě. Jednalo se o reinkarnaci nebo něco jiného?

Duše v novém těle?

Dnes již 21 letý James Leininger se narodil 10. dubna v roce 1998 v San Francisku. Rodiče se pak spolu s ním přestěhovali do města Lafayette ve státě Louisiana. Do svých dvou let byl zcela normálním dítětem, ale vše se změnilo v noci z 30. dubna na 1. května roku 2000, kdy během spánku vzbudil svou matku Andreu.

Když v noci vběhla do jeho pokoje, viděla, jak malý James s sebou na posteli házel a vykřikoval – „letadlo zasaženo, stroj hoří, chlapec se nemůže dostat ven“. Matka ho utišila a myslela si, že to byl jen zlý sen. Stejný sen se však opakoval každou noc, a proto se malého Jamese po pár dnech zeptali, co se mu to vlastně zdá každou noc. James rodičům řekl, že on je tím pilotem ze snu a v letadle právě on shořel. Jeho letadlo podle chlapcových slov sestřelil nějaký Japonec. Rodiče tomu vůbec nerozuměli a nedokázali si vysvětlit, jak jim toto mohl říci malý dvouletý chlapec. Příběh však pokračoval a odhalil šokující detaily.

Byl jsem americký válečný pilot

Jamesovy sny se opakovaly další měsíce. Postupem času už sice nebyly tak intenzivní jako na začátku, ale malý James si začal vzpomínat na další detaily ze svého údajně minulého života. Rodičům řekl, že se dříve jmenoval James Huston a létal během 2. světové války. Svůj poslední let odstartoval z paluby letadlové lodi Natoma Bay, a potom byl sestřelen v boji o Iwodžimu.

Vzpomněl si dokonce i na jména dalších pilotů, se kterými během války bojoval. Kromě vzpomínek ze svého minulého života se v něm však probudil i zájem o letadla z 2. světové války. Svými znalostmi o nich šokoval nejen své rodiče, ale i odborníky. To vše rodiče utvrdilo v tom, že si jejich syn skutečně vzpomíná na život amerického pilota Jamese Hustona, kterým měl být on sám.

Setkání s přítelem a sestrou

Otec Jamese, Bruce Leininger se rozhodl vyhledat odborníci na reinkarnaci a vzpomínky s ní spojené doktoru Carol Bowmanovou, která je známá svou knihou – Předchozí dětské životy. Ta mu poradila, jak má v případě svého syna postupovat a otec se řídil jejími radami.

Jako první se pokusil zjistit, zda opravdu nějaký James Huston existoval, a proto kontaktoval americké námořnictvo. Tam se dozvěděl, že James Huston skutečně žil. Byl válečným pilotem během 2. světové války, a zahynul 3. března 1945 v boji o Iwodžimu. Bruce Leininger pak zjistil, že ještě žije i Hustonův nejlepší přítel Jack Larsen, také pilot, se kterým bojoval během války. Spolu se synem ho navštívili v Arkansasu, a malý James ho okamžitě poznal.

Spolu dokonce vzpomínali na různé historky z války. Jack Larsen malého Jamese vzal i do Texasu, kde se setkal s dalšími válečnými veterány, z nichž vícero i poznal. Po těchto setkáních s přáteli se otcí podařilo najít a kontaktovat ještě žijící sestru nebohého Jamese Hustona – Annu Barronovou, která bydlela v Los Gatos v Kalifornii. I tu spolu se synem navštívili a šokovaný byl nejen Jamesův otec, ale i Anna Barronová, která zjistila, že malý James ji skutečně zná. A nejen to, dokázali se spolu bavit o různých společných zážitcích z dětství, o kterých mu předtím nemohl nikdo říct.

Dnes si už 21 letý James však na svůj předešlý život nedokáže vzpomenout a pro všechny zůstává jeho příběh velkou záhadou.

Prosím, Pomozte nám najít nové předplatitele.

Tlustý hasič a bachař. Ke dvěma stům českých generálů přibyli další

Za kverulantův tým Vojtěch Razima

V České republice už nyní živíme 200 generálů. Přesto prezident 8. května jmenoval dvanáct nových generálů. Byl mezi nimi ředitel jihomoravských hasičů Jiří Pelikán, velitel hradních hasičů Radek Stránský a ředitel věznice Příbram. Kverulant.org proti této drahé ukázce papalášské arogance protestuje. Žádá zastavení zvyšování počtu generálů a radikální omezení výsluhových příspěvků. Kverulant upozorňuje na papalášské manýry už od roku 2009. Prosíme hlídejte papaláše s námi finanční podporou naší práce.

Kabinet koncem dubna 2024 navrhl prezidentovi jmenovat dvanáct nových generálů. Soudruh generál, Prezident a rozvědčík Petr Pavel navzdory Kverulantovým protestům jejich návrhu vyhověl a na den vítězství 8. května je jmenoval.

Tlustý generál

Brigádním generálem se tak stal Jiří Pelikán, ředitel Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje (HZS JM). Kverulant už dříve zmapoval, jak HZS JM pod Pelikánovým vedením vynucovalo připojení na pult centrální ochrany (PCO) jen prostřednictvím společnosti PATROL šikanou těch firem, které s drahým poskytovatelem připojení nechtěli uzavřít smlouvu.

Hasiči využívají pulty centralizované ochrany, na které jsou napojeny střežené objekty. Hasiči však tyto pulty nevlastnili, a nevlastnili ani přenosovou síť, po níž se signalizace o požárech přenáší. Tyto služby pro ně bez výběrových řízení provozovali „kámoši“ z firmy PATROL. To generovalo vysoké ceny pro všechny majitele připojených objektů a nejspíš i korupci.

Proto je Kverulant přesvědčen, že si Pelikán povýšení do generálské hodnosti nezaslouží. Kverulant je také přesvědčen, že jmenování zjevně oběžního muže generálem je výsměchem všem „mokřým“ hasičům, kteří si naopak naši úctu zaslouží.

Generál pro patnáct hasičů

Dalším hasičem povýšeným byl velitel miniaturního Hasičského útvaru ochrany Pražského hradu Radek Stránský. V tomto případě jde o pokračování absurdity, která má svůj počátek v roce 2015. Tehdy, za prezidenta Miloše Zemana, došlo ke změně zákona o Hasičském záchranném sboru. Cílem této změny bylo to, aby byla malá Hradní hasičská jednotka „na úrovni“ a adekvátně reprezentovala prezidentovo sídlo. Proto byli hradní hasiči zákonem vyčleněni z Hasičského záchranného sboru Prahy a postaveni na roveň krajským útvarům. A to i přesto, že podle zjištění Lidovek měli hradní požárníci v roce 2015 pouhých patnáct hasičů a velitele.

Další bachař generálem

Dalším plukovníkem, z kterého se 8. května 2024 stal brigádní generál byl Petr Červený. Ani ten nevelí a nejspíš nikdy ani nebude velet žádné brigádě, tedy vojenské jednotce obvykle menší než divize a větší než pluk s počtem vojáků od 1000 do 8000. Petr Červený „velí“ Věznici Příbram s počtem tabulkových míst 324.

Červený není zdaleka prvním bachařem jmenovaným generálem. Celkem jich už bylo jmenováno sedm. Červeným není ani prvním ředitelem věznice jmenovaným brigádním generálem Petrem Pavlem. Na státní svátek 28.

října 2023 Pavel, sám armádní generál ve výslužbě, jmenoval generálem Dušana Gáče, ředitele Vazební věznice Brno.

Povýšení za strašení veřejnosti?

Dalším povýšeným byl ředitel Bezpečnostní informační služby Michal Koudelka. Navrhl to předseda vlády Petr Fiala (ODS). Koudelka povýšil z pozice brigádního generála na generálmajora. Přitom Koudelku prezident Petr Pavel jmenoval do první generálské hodnosti teprve nedávno a to 8. května 2023.

Michal Koudelka pronesl na konci března 2024 na tiskové konferenci tato slova: „Bezpečnostní situace je nejvážnější od druhé světové války. Měli bychom si naprosto jednoznačně uvědomit, že to, co dělají ruští vojáci na Ukrajině, to, co dělají palestínští teroristé v Izraeli, by naprosto bez milosti a bez soucitu dělali také u nás.“

Kverulant není sám, kdo se domnívá, že Koudelkův výrok o nejvážnější bezpečnostní situaci od druhé světové války byl naprostý žvást. Vždyť například v době ruské invaze do Československa v roce 1968 nebo v době rozmístění komunistických raket na Kubě, když byl svět skutečně na pokraji třetí světové války byla bezpečnostní situace násobně horší. Více například v článku serveru Novinky.cz s výmluvným názvem S výrokem o druhé světové válce to šéf BIS přehnal, míní experti.

Ve znaku Bezpečnostní informační služby je latinské heslo „Audi, vide, tace“, které říká, že příslušník zpravodajské služby má poslouchat, vidět a mlčet. Koudelka se tímto heslem evidentně neřídí, a nejen proto si dle Kverulantova názoru povýšení nezaslouží. Připomeňme si krátce, že Pavlův předchůdce na Pražském hradě Miloš Zeman, byl ke Koudelkovi silně kritický a návrhu kabinetu jmenování Koudelky do první generálské hodnosti celkem sedmkrát nevyhověl.

Sto padesát armádních generálů

Na návrh ministryně obrany Jany Černochové (ODS) bylo na Hradě jmenováno ještě dalších pět nových generálů, vojáků z povolání. Michal Baran, ředitel sekce vojenského zdravotnictví ministerstva obrany. Velitel kybernetických sil Radek Haratek. Martin Janatka, náčelník štábu velitelství pro operace. Jiří Líbal, velitel 4. brigády rychlého nasazení a Jiří Růžek bývalý ředitel Vojenského obranného zpravodajství. Počet vojáků jmenovaných od roku 1998 let do první generálské hodnosti se tak zvýšil 146 na 151 vojáků. Takový počet generálů na třicet tisíc vojáků není v civilizovaných zemích naprosto normální.

Švýcarská armáda nemá ani jednoho generála

Švýcarská armáda má kolem sto padesáti tisíc vojáků, tedy zhruba pětkrát víc než ta česká. Na rozdíl od ní ale nemá ani jednoho generála. Toho může mít pouze v době války a musí ho volit parlament – a jen na dobu trvání konfliktu. Pokud nějaký vyšší důstojník, třeba jeden ze čtyř plukovníků, jede na zahraniční služební cestu, je mu na dobu trvání výjezdu propůjčena generálská hodnost, aby jednání probíhalo na stejné hodnostní úrovni

V České republice došlo k jmenování do všech generálských hodností od roku 1998 do roku 2023 ve 419 případech. Z toho 314 jmenování připadlo na vojáky, 42 na policisty, 13 na příslušníky tajných služeb, 26 na hasiče, 6 na celníky a 18 na bachaře. Šlo však o jmenování do všech čtyř generálských hodností, a to brigádní generál, generálmajor, generálporučík, armádní generál.

Počet jmenování tak neodpovídá počtu osob, které mají generálskou hodnost.

I 56 generálů je na Británii moc

Britská armáda má ve zbrani sto deset tisíc mužů a žen. Má řádově větší bojové zkušenosti ze skutečných konfliktů i z mírových operací. Generálů přitom potřebuje oproti české ani ne třiceti tisícové armádě pouze třetinu a to si lidé ze specializovaného armádního webu Froces stěžují, že jich má příliš. A to jich podle tohoto webu měla v létě 2023 jen 56. Z toho 44 generálmajorů (řadových i záložních), devět generálporučíků a tři generály.

Finsko, země s polovičním počtem obyvatelstva oproti České republice, má poloprofesionální armádu a povinnou vojenskou službu. Na zhruba dvacet tisíc mužů a žen ve zbrani jí stačí necelých dvacet generálů – a to mají ještě osm set sedmdesát tisíc osob v aktivních zálohách a válečné loďstvo navíc.

V české politické reprezentaci ovšem není nikdo, komu by tento až komický pozůstatek totalitní doby vadil. Na co vůbec potřebují generály policie, hasiči, celníci a vězeňská služba? Jejich dodnes přetrvávající vnímání jako „ozbrojených složek státu“ není nic jiného než zděděná představa militaristické organizace komunistické společnosti z dob stalinské diktatury. Dokonce i za Rakousko-Uherska byl na podstatně větším území říše velitelem šestnáctitisícového četnického sboru pouze generální inspektor a nejvyšší hodností ve sboru byl plukovník. Policie měla výlučně civilní hodnosti policejních ředitelů, radů a komisařů.

Generálové nás stojí více než miliardu ročně

V ČR došlo do poloviny roku 2024 povýšení do generálských hodností v 419 případech. Pouze asi v polovině případech došlo k povýšení do první generálské hodnosti. Předpokládejme, že polovina generálů je stále ještě ve služebním poměru a že náklady na každou jejich výplatu činí včetně všech příspěvků a odvodů 400 tisíc měsíčně. Generálové nás tak na platech stojí miliardu ročně.

Předpokládejme dále, že druhá půlka generálů již odešla do civilu. V takovém případě berou a do smrti budou brát výsluhové příspěvky. Kverulant zjistil, že průměrná výše výsluhového příspěvku u 10 nejlépe placených příjemců činila v roce 2023 73 tisíc korun měsíčně čistého. Nejvíce berou policejní generálové v důchodu a to 86 tisíc korun. Nejméně bývalí celníci a to 69 tisíc. Celkem 102 generálů nás v roce 2023 tak na výsluhách stálo dalších 90 milionů.

Potrženo, sečteno nás dvě stovky generálů stojí ročně téměř 1,1 miliardy korun. Kverulant proti této rozežranosti státu protestuje. Žádá zastavení zvyšování počtu generálů a radikální omezení výsluhových příspěvků.

Prosba o podporu

Kverulant hlídá věrolomné politiky a rozežrané úředníky už od roku 2009. Pomáhejte nám v tom jakkoliv malým, zato však pravidelným darem.

U Voráčků o půlnoci drnčí zvonek u dveří. Voráček vyjde a vidí souseda. -Proboha, co teď v noci chcete? -Máte česnek? -Nemám! Zabouchne dveře a jde si lehnout. Za půl hodiny drnčí znovu zvonek. -Můžete mi říct co je? -Nesu vám česnek!

Starala jsem se o tebe, i polévku jsem ti uvařila, když ti bylo zle.

Ty to otáčíš, nejdřív si uvařila polévku, pak mi bylo zle.

Před 25 lety vyšlo první číslo Novin

NOVINY

Volume 1 Issue 1 ČTRNÁCTIDENNÍK PRO KRAJANSKY AUSTRALII A OKOLI 4 – 18. Srpena 1999

PP 286033 0 4496

Slovo vydavatele:
 Vážení čtenáři, vítám vás u prvního čísla Novin. Jsme rádi, že se vám můžeme představit. Noviny jsou určeny především pro krajanstvo v Austrálii a okolí. Jsou to místo, kde můžete najít informace o dění v naší vlasti, o životě našich krajanů v zahraničí, o kulturě a tradicích. Jsou to také místo, kde můžete vyjádřit svůj názor na některé problémy a sdílet své zkušenosti. Jsme si vědomi, že Noviny budou pro vás důležitým zdrojem informací a inspirace. Děkujeme vám za vaši podporu a těšíme se na vaše reakce.

... (Caption text, partially obscured)

Jsme stále emigrantské noviny?
 ... (Text discussing the nature of the publication)

Stane se z Měčiara
 ... (Text mentioning a person named Měčiara)

Slovo vydavatele:

Vážení čtenáři, vítám vás u prvního čísla Novin. Jsme rádi, že se vám můžeme představit. Noviny jsou určeny především pro krajanstvo v Austrálii a okolí. Jsou to místo, kde můžete najít informace o dění v naší vlasti, o životě našich krajanů v zahraničí, o kulturě a tradicích. Jsou to také místo, kde můžete vyjádřit svůj názor na některé problémy a sdílet své zkušenosti. Jsme si vědomi, že Noviny budou pro vás důležitým zdrojem informací a inspirace. Děkujeme vám za vaši podporu a těšíme se na vaše reakce.

Jsme stále emigrantské noviny?

... (Text discussing the nature of the publication)

Stane se z Měčiara

... (Text mentioning a person named Měčiara)

obžalovaný

... (Text mentioning a person named Měčiara)

českým spolkům (s výjimkou Junáka a Sokola, kteří prokázali svou právní kontinuitu v zahraničí), nikoliv českým kempeličkám, družstvům, záložnám, společností s ručením omezeným. V zásadě restituce dosáhl pouze jeden právní subjekt, a to subjekt s mezinárodně-právní subjektivitou, totiž Římskokatolická církev. Nyní se nám objevuje na stole další osoba požívající mezinárodně-právní subjektivitu, totiž Lichtenštejnské knížectví. Ani těm Schwarzenbergům, tedy hlubocké větvi, se majetek nevrátil, i když jim byl odňat na základě totálně právně absurdního „Lex Schwarzenberg.“ Neměli mezinárodně-právní subjektivitu, tak měli po ptáčkách.

Pro to, aby se mohlo jednat o lichtenštejnských restitucích, je ale nutno se vypořádat s tím občanstvím, které se, jak vidno dnes, v roce 1991 coby podmínka utilitaristicky schválilo v rámci zákona č. 87/1991 Sb. o mimosoudních rehabilitacích – velké restituci. Tehdy podmínka občanství byla žádoucí, dnes je nežádoucí. Možná si řeknete, že je to nesmysl: se 108+1 jde přece lehce prosadit „lex antischwarzenberg“, který můžeme nazvat „lex Lichtenštejn“, nač se tedy párat s nějakým občanstvím?

Nu a teď to přijde:

JESTLIŽE dostanou občanství Lichtenštejnové, dostanou je zpět všichni bývalí sudetští Němci. Sorryjako, ale jejich vítačky Velkého Vůdce (a volební výsledky Henleinovy stany) jsou zdokumentovány příliš dobře, než abych byla ochotná souhlasit s udělováním občanství potomkům vlastizrádců.

JESTLIŽE budou mít bývalí obyvatelé bývalého pohraničí české občanství, kdo zabrání (však Posselt si na tom vybudoval kariéru, a nejen on...) restitucím sudetoněmeckého majetku, anebo jeho tučným náhradám? Omlouvám se, vážení čtenáři, ale otázka udělování občanství se vztahuje k Sudetským Němcům a jejich potomkům – nikoliv k emigrantům po roce 1968, jak je obecně prezentováno. To je prostě false flag...

Důsledky tohoto vývoje, jehož reálnou možnost vám zde předestírám, jsou několikeré:

Z hlediska restitucí bude objem navráceného majetku či jeho náhrad bude pro občany ČR s trvalou dlouhodobou rezidencí v ČR objemově neporovnatelně menší než „restituce“ dalších subjektů. Jinými slovy čeští restituenti budou majetkově ve významné menšině. Či ještě jinak: v ČR budou restituovat co do objemu prioritně nečeské subjekty, český ekonomický element potlačen ještě více než je nyní. Česká ekonomika bude, dle mého odhadu, méně v českých rukou než v 19. století.

Protože cca 40 let po Velké Sametové revoluci skutečně nebude moci být většina německého majetku fyzicky vydána, dojde na finanční kompenzace, jejichž výši si vůbec nedovedu představit. Ale jak praví známý marketéřský slogan „kde je vůle – tam je cesta“, aneb kde je 108+1, tam se přece můžeme domluvit i na dnešních cenách včetně zohlednění inflace, což konec konců, už nám ukázal cestu zákon o církevních restitucích. Výsledkem může být naprostý finanční kolaps státu. Poté, co vlastně vůbec nevíme, kolik dlužíme/za kolik ručíme v rámci války na Ukrajině, bude tato rána poslední ranou k možnosti nazývat Českou republiku ekonomickou entitou. Čeká nás Argentina, v jejímž rámci se rozebere to, co by snad ještě zbylo.

Sice tvrdím, že velká část německého majetku nebude způsobilá k fyzickému vydání, avšak jedna část zcela rozhodně způsobilá bude: totiž rodinné domy... Ty mají konkrétního fyzického majitele – českého, pochopitelně. Vydání nemovitého majetku tohoto charakteru nebude – při přijetí příslušného zákona – bránit vlastně vůbec nic. Pro korektnost je nutno dodat, že dle zák. č. 87/1991 Sb., tedy velkého restitučního zákona, nebyly povinny vydat soukromý majetek osoby, které získaly majetek po emigrantech, pakliže prokázali, že „nebyli protěžováni.“ Osobně jsem zastupovala svého času případ, kdy rodinný dům ve Střešovicích nebyl vydán, neboť jeho nabyvatel – ministr vnitra Obzina a jeho potomci prokázali, že „nebyli oproti ostatním žadatelům zvýhodněni.“ Takže summa sumárum komunistickým papalášům domy po emigrantech zůstaly. Co myslíte, budou mít Češi před Němci podobnou ochranu? A taky se už těšíte z toho, že potomkům a příbuzným obětí holocaustu jsme majetek nevrátili, ale potomkům podporovatelů režimu, které rodiny těch „nezpůsobilých k podání restituční žádosti“ poslali do plynu, těm ten majetek vrátíme?

Pakliže se skutečně vydáme touto cestou, je jasné, že se jedná o konečnou likvidaci České republiky jako – byť jen formálně – samostatného státu. I když tomu nebudeme moci třeba zabránit, je potřeba vědět, kam se řítíme a po věky budoucí pamatovat, kdo je původcem těchto zatím pouze jen plánů.

Na konci mi dovoďte osobní poznámku: je mi celkem jasné, že tato moje úvaha je naprosto za hranicí snesitelnosti tolerance všech těch kumpánů, kteří jsou nyní u moci. A zde se nacházejí dvě možnosti: buď mě začnou stíhat pro šíření poplašné zprávy či spáchání nějakého podobného trestného činu... ovšem pak výše nastíněný scénář nemohou realizovat... Tedy realizovat jej samozřejmě mohou, ale bude zřejmé, že moje odsouzení bude protiprávní a v rozporu s realitou, anebo si tu realizaci ještě alespoň chvíli rozmyslí a nám se to přece jen podaří nějak ustát. Pokud tento článek, poslouží být jen k minimálnímu oddálení bezbřehého udělování českého občanství a „restitucí na xicht“, splní svůj účel. Pokud k tomu URNA, či kdo má dnes ty protirežimní živly na starosti, potřebuje vůči mně nějakou akci, prosím, necht' slušně zazvoní. Přijdu jim otevřít. Při vyrazení dveří by si mohli namoci rámě, které by následně mohli případně i potřebovat pro svou vlastní obranu... protože znáte to... když chodili pro Židy, mlčel jsem... když chodili pro ... no dál je to notorieta. Jen dnes, dle mého názoru a zachycených signálů je možno ještě přidat jedno „kdy jsem mlčel“... když přišli pro kolegy příslušníky...

Tak se všichni držte...

Klára <https://web.litterate.cz/a-na-bilou-horu-budeme-v-dobrem-vzpominat-aneb-urna-klepe-trikrat/>

Děkujeme za Pomoc Novinám:

- Petr Stransky - \$5.00
- Zdeněk Suchý - \$5.00
- Jaromir Pomej - \$25.00

Prosím, pomozte nám najít nové předplatitele těchto Novin

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 10,30 hod. a české mše. Páter Krigovský je farárom v kostele v Georges Hall

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Nedělní katolícké pobožnosti se již nekonají ALE na Velký Pátek 29.3.v 10 hod. se koná Křížová cesta. Vede D. O. Anthony

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A*Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888** ; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537** Hala pristupna pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00 Restaurace/bar otevren:Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00. Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney , www.sokolsydney.com.

CzechoSlovakian Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeecsc@gmail.com

<https://czechoslovaks.com.au-sydney.com.au>, Mob. Ph. 0434 143 148

Otevřeno: jen o víkendu, většinou v neděli od 12-16 hod. Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů. **Restaurace otevřena**

Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153 Potřebné informácie nájde na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglín Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156; Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: **0497 344 377**

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají President Vera Zlatý Tel.: 0411143980

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Vaří opět manželé Rejdovic cena \$30.- jako dříve, jako dříve. Rezervace zapotřebí.,

Česká škola v Cheltenham opět od 2.3. Každé 2 týdny.

Vede Vlasta Sustek tel. 0408088167

Bere rovněž objednávky na obědy

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,

Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.

otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00

(2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program | Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane Česká vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahoradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 12. srpna Léta Páně 2024

Po zuby ozbrojené olympijské hry jsou receptem na ekonomické neštěstí

Daniel Deyl. Hrot24.cz

Pařížské obchody, restaurace, bary a kluby se potýkají s bezprecedentním propadem návštěvnosti. Na vině jsou především superpřísná bezpečnostní opatření.

Organizátoři pařížských olympijských her rádi tvrdí, že je sportovní událost roku nepřivede na buben, jako tomu bylo v posledních dvou případech v Riu de Janeiru a v Tokiu. To tvrzení vypadá stále více jako zbožné přání. Zaprvé za příznivá čísla vděčí organizátoři značnou měrou tvořivému účetnictví; zadruhé hry nenechávají vydělat těm, kteří by jinak z masové akce podobného typu profitovali. Jde především o restaurátory, hoteliéry a obchodníky.

„Navzdory optimistickým prognózám aktivita od června oslabuje, mnoha podnikům klesly tržby ve srovnání s předchozími lety o 30 procent,“ citoval server france24.com těsně před zahájením her společné prohlášení skupiny asociací restaurací, hotelů, obchodů a nočních podniků.

Jejich firmy podle nich i bez her trpí nepříznivým počasím, inflací, napjatou politickou situací (poté, co prezident Emmanuel Macron vyhlásil předčasné volby) a skutečností, že se turisté stále častěji předraženému hlavnímu městu vyhýbají.

Nejhorší ránu jim však zasadila bezpečnostní opatření okolo olympijských her. Situace je podle nich srovnatelná s obdobím před čtyřmi lety, kdy Francouzi protestovali proti důchodové reformě prezidenta Macrona.

Jedním z příkladů je náměstí Trocadero poblíž Eiffelovy věže na západě města, kde restaurace „trpí omezeným přístupem, jenž způsobil pokles návštěvnosti o 70 procent“, uvádí prohlášení. Mnoho stanic metra v okolí je uzavřeno.

Bezpečnostní bariéry nejen hyzdí jinak malebné ulice v hlavním městě, nýbrž také odhánějí potenciální zákazníci. Kavárny na břehu Seiny v létě obvykle hýří aktivitou, ale kvůli omezením byly letos prázdné. Paradoxně ani po zahájení her není situace o mnoho lepší.

Nikdo tady není

Policie zavedla podél řeky bezpečnostní zónu, postavila kolem ní kovové zábrany a ke vstupu vyžaduje povolení – průkazy s QR kódy. Problém je v tom, že mnoho návštěvníků netuší, že nějaký QR kód potřebuje.

„Nikdo tu není,“ [řekla](#) pro Reuters Liliane Khalilová, majitelka restaurace Aux Anyssetiers du Roy, a ukázala na řady prázdných stolů. „Nejhorší je, že máte rezervované stoly, ale lidé nevědí, že musí mít vstupní průkaz s kódem,“ dodala Khalilová.

Podle šéfa francouzské asociace majitelů restaurací Alaina Fontaina pokles počtu zákazníků restaurátory zaskočil. „Všichni si najali brigádníky, aby se připravili na to, co jsme očekávali – ale na tohle nikdo nepomyslel,“ řekl agentuře Reuters.

Také mnoho hotelů má stále prázdné pokoje. Předpokládá se, že z 11,3 milionu návštěvníků olympiády jich do Paříže přijede pouze 1,5 milionu ze zemí mimo Francii.

To však není jediný trabl, s nímž se Pařížané během her potýkají. Kromě mizerného počasí a koordinovaných žhářských útoků na železniční síť, jež obstaraly hrám nepěkný prolog, je centrum Paříže zaplaveno krysami. Po lijácích vyplavaly po tisících z městské dešťové kanalizace.

Jsou tu i další, méně očekávané problémy. Organizátoři nastavili ceny vstupenek na některé medailové ceremonie do výše přes 900 eur; je možné, že je to příliš vysoko. Tisícovky míst zůstávají neobsazené a část vstupenek dokonce dosud na zájemce čeká.

Největším tématem však zůstává bezpečnost. Kriminalita je ve městě, jež má s terorismem své zkušenosti, velkým problémem. Francouzské úřady, které se velmi obávají ruských kybernetických útoků, odhalily několik jiných protiolympijských spiknutí. Policie zatkla agenta ruské tajné služby, který chtěl „vyprovokovat nepřátelské akce“, a 18letého Čečence, který plánoval teroristický útok, napsal britský deník The Independent.

Radnice čelí obvinění z „etnických čistek“ poté, co před hrami z města odstranili téměř 13 tisíc přistěhovalců a bezdomovců. Seznamovací aplikace pro homosexuály Grindr zase geoblokovala olympijskou vesnici, aby své uživatele chránila před nebezpečím vydírání.

Řešení toho všeho stojí obrovské peníze – a tady přichází na řadu zmiňované kreativní účetnictví organizátorů her. Dosud tvrdí, že na konání her utratí pouze 8,9 miliardy dolarů. To by představovalo jen asi 25procentní překročení původního rozpočtu (jeho poslední verze). Ve srovnání s Tokiem (280 procent, především z důvodu posunutí termínu her o rok kvůli pandemii) a s Riem (370 procent, protože organizátoři byli Brazilci) by to byl relativní úspěch.

Vtip je v tom, že zatímco například organizátoři tokijských her zveřejňovali aktualizovaný rozpočet i odhad jeho překročení každých šest měsíců, Francouzi se tomu dokázali úspěšně vyhnout. Tak se stalo, že například 1,4 miliardy dolarů za zmiňované čištění Seiny v rozpočtu dosud nefiguruje vůbec. Ani kompenzace pro obchody zavřené kvůli bezpečnosti se v poslední – zimní – rozpočtové verzi neobjevují.

Bůh Waaq a obří – to je somálská mytologie

Ondřej Havelka

Podle Hérodota byli starověcí předchůdci Somálců v oblasti dnešního Afrického rohu známi jako lidé dlouhověcí, krásní a bohatí, ale také jako nejvyšší lidé na zemi.

Somálská mytologie je souhrnné označení pro tradiční víru, mýty, legendy a mnohé lidové příběhy tradující se ve společnosti etnika Somálců, a to patrně již po tisíciletí. Tato mytologie je součástí identity dnešních Somálců (tvořících 85 % obyvatel Somálska), kteří se v současnosti z drtivé většiny hlásí k sunnitskému islámu. Etničtí Somálci hovoří somálštinou, to jest jazykem kúšitské jazykové větve, afro-asijské jazykové rodiny. Prapůvodní obyvatelé starověkého království Punt jsou patrně součástí etnogeneze Somálců. Kulturní a náboženské odkazy jsou zde mimořádně bohaté a sahají k samému počátku kulturních dějin lidstva. Lidé starobylé země Punt měli úzké vazby se starověkým Egyptem a snad až z této doby zůstaly na území severní oblasti obývané Somálci fragmentární pozůstatky pradávných staveb.

Somálci se dělí na patrilineární klany s velmi dlouhou vlastní tradicí a příslušnost ke klanu je pro člověka mimořádně důležitá, až posvátná. Z toho také pramení brutální meziklanové konflikty, kterými je oblast známá. Klanový vůdce se označuje starobylým pojmem sultán. Nejstarším známým společným předkem všech Somálců je Samaale (nebo též Samali), od jehož jména je patrně odvozen název etnika, i když hypotéz o názvu je více, například odvozenina slov sa maal, v překladu kraví mléko, nebo z arabského výrazu „bohatý“, což by opět odkazovalo na somálské pastevectví. Velkou váhu má stále zvykové právo. Mezi muslimskými Somálci zůstává velmi významný kult předků, zejména významných předků, dávných vládců a mytologických obrů. Vážnosti se mezi lidmi rovněž stále těší tradiční léčitelé, věštcí a také astronomové.

Nejhlubší náboženské kořeny

Dovolím si připomenout, že oblast obývaná etnikem Somálců (zejména její severní část, tedy také oficiálně neuznaný Somaliland) se může právem chlubit fascinujícími náboženskými dějinami. A přestože je subsaharská Afrika v průhledu do minulosti výrazně limitována absencí písemných pramenů, můžeme v tomto případě vyčíst mnohé; mimochodem nejstarší dochované (a skutečně fascinující) jeskynní malby v této oblasti jsou staré více než 5 000 let. V těchto jeskyních se vedle obrazů našly také tisíce let staré texty doposud nerozluštěného písma. Poměrně košaté pohřební zvyky se zde datují do 4. tis. př. n. l.

Jedny z nejstarších dochovaných náboženských textů lidstva zapsané Hebreji mnohá staletí před přelomem letopočtu vypovídají o královně ze Sáby, která putovala z této oblasti na sever, aby navštívila slavného krále Šalomouna v Jeruzalémě. Královna a její družina přinesly poté zpět do své země víru v jednoho Boha, hebrejského JHWH. O přesné lokalizaci této oblasti se dnes diskutuje, ale patrně se jednalo o severní část dnešní Etiopie, severní Somálsko, Džibutsko, část Eritrei a možná také jihovýchodní část dnešního Jemenu. Do té doby bylo v Sábě říší patrně vyznáváno božstvo Slunce, zatímco v oblasti dnešního Jemenu patrně vládlo božstvo

Měsíce. Do severní oblasti dnes obývané etnikem Somálců tak dorazila prastará hebrejská tradice uctívající jediného boha JHWH stovky let před vznikem židovství (až do babylonského exilu hovoříme spíše o hebrejských náboženských tradicích). Vedle kultu Slunce a kultu měsíčního božstva zde patrně existovalo také čarodějnictví a rozličné kmenové náboženské představy.

Ve starověku byli somálští mořeplavci a obchodníci významnými dodavateli kadidla – používaného pro náboženské obřady – pro Egypt. Podle Hérodota byli starověcí předchůdci Somálců v oblasti dnešního Afrického rohu známi jako lidé dlouhověcí, krásní a bohatí, ale také jako nejvyšší lidé na zemi, což koresponduje s tím, že v sousedství Somálců dodnes žijí etnika s nejvyšší průměrnou výškou svých příslušníků, mezi nimiž vynikají jihosúdánští Dinkové, kteří jsou považováni za etnikum s nejvyššími lidmi světa. Připomeňme si také, že podle poznatků současné vědy o člověku pochází naše lidská linie právě z oblasti dnes osídlené (mimo jiné) etnikem Somálců. Ostatky člověka zručného nalezené v lokalitě etiopského Hararu – kde Somálci rovněž žijí – jsou datovány do období přibližně před dvěma miliony lety a slavná Lucy, kostra samice australopitéka, která dnes odpočívá v muzeu v Addis Abebě, chodila po tomto území před více než třemi miliony let.

Také křesťanství se do oblasti, o níž hovoříme, patrně dostalo hned v prvních desetiletích své existence, když došlo k pokřtění etiopského hodnostáře (což podle vlivné názorové linie znamená pokřtění celé skupiny, která přicestovala z oblasti Etiopie, jenž není přesně lokalizována, ovšem patrně jde o oblast pokrývající i severní část dnešního Somálska) a zapustilo zde hluboké kořeny. Dokonce snad šlo o křesťany vzešlé z tamějších Židů.

Rovněž islám byl v této oblasti přítomen od samého vzniku, dokonce snad před jeho oficiálním vznikem, když někteří z jeho prvních následovníků vyslyšeli doporučení, aby místo čelení pronásledování ze strany arabských polyteistů raději opustili mekkánskou oblast, překročili Rudé moře a uchýlili se do tehdejší Aksumské říše, kde v té době vládlo křesťanství. Stalo se tak již v osmém roce před novým islámským letopočtem (8 BH), tedy v roce 614 našeho letopočtu. Muslimská tradice tento přesun nazývá první hidžrou. V přímořském městě Zeila (v dnešním Adenském zálivu na pobřeží Somálska) tehdejší muslimové postavili (snad již) v roce 615 našeho letopočtu malou mešitu, která měla později dvě qibly (tedy dva směry modlitby), neboť byla postavena ještě v době, kdy qibla směřovala k Jeruzalému, což bylo po několika letech změněno na směr k Mekce. Somálci jsou jedním z prvních etnik mimo Arabů, která konvertovala k islámu. Město Mogadišo se později stalo významným islámským městem s křesťanskou menšinou.

Vzhledem k takto hlubokým a pevným kořenům křesťanství (dokonce zde přímo navazující na židovskou víru) a islámu v oblasti dnešního Somálska hovoří tamější myslitelé o tom, že křesťanství i islám jsou – přinejmenším v této oblasti – tradičními africkými náboženstvími. Dnes je v Somálsku islám státním náboženstvím.

Tradiční náboženství

Předpokládá se, že Somálci v předislámském období vyznávali komplexní náboženství s množstvím božstev, později ale nahrazených jediným všemocným Bohem zvaným Waaq.

Náboženské budovy pocházející již ze starověku, známé jako taallo, byly centry, kde se konaly důležité obřady vedené knězem zvaným wadaad. Waaq byl již v předislámské době Bůh oblohy spojovaný s deštěm, plodností, posvátnými stromy, zvířaty, přírodou, mírem a harmonií.

Další jméno pro starověkého kušitského boha Waaqa je v oromských jazycích Eebbe.

V tradičním somálském náboženství dále figurují duchové – dnes tamějšími muslimy nahlíženi jako andělé –, kteří jsou prostředníky mezi Bohem a lidmi a nazývají se ayaanle. Tito duchové jsou chápáni jako dobří a jsou nositeli štěstí a požehnání. Poslem smrti je anděl Huur – dříve nahlížený jako božstvo –, který má v tradicích podobu velkého ptáka a bývá připodobňován Horovi ze starověkého Egypta.

Anděl mstitel se nazývá Nidar a je tím, kdo napravuje křivdu. Tento anděl – dříve spíše duch nebo božstvo – se odráží také v soudobém somálském lidovém rčení „Nidar Ba Ku Heli“ (Nidar potrestá zlobícího). Posvátná dřevěná socha spojovaná s plodností se nazývá wagar.

Legendární vládci a obří

V somálské mytologii existuje množství příběhů o mužích a ženách, kteří se vzepřeli kulturním tradicím nebo získali status hrdinů či svatých. Jedná se zejména o mocné královny jako byly Kola z Abasy, Amel Ali nebo Arraweelo nebo krále jako byl Wiilwaal.

Mytologie zná rovněž obry a demony. Habbad ina Kamas byl legendární krutý obr, který vládl polovině starověkého Somálska. Habbadova utlačovatelská vláda byla naprostým opakem laskavosti a péče, které se dostávalo druhé polovině země, které vládl obr Biriir ina Barqo. Nakonec byl poražen a zabit v bitvě Biriirem, který se dozvěděl o Habbadově tyranii. Biriir ina Barqo byl hrdinský obr známý svou spravedlivou vládou a laskavostí. Žil v jeskyni zvané Shimbiraale (ptačí jeskyně) a nosil těžký prsten, který žádný člověk nedokázal zvednout. Vyslyšel prosby těch, kteří trpěli pod vládou obra zvaného Habbad, a porazil ho v bitvě. Poté obě země sjednotil a zahájil dlouhé období míru. Qori-ismaris byl muž, který se dokázal proměnit v hyenu tím, že se za soumraku třel kouzelnou holí, a opakováním tohoto procesu se mohl před úsvitem vrátit do svého lidského stavu. Dhegdheer byl ženský kanibalský démon lovcí v somálských lesích. Obětmi byly obvykle děti. Buuti byla jedním z dětí Dhegdheer, která riskovala svůj život, aby zachránila nevinné vesničany. Stala se hrdinkou, když zachránila nevinné, ale byla proto navždy prokleta, aby se stala kanibalským stvořením, které mění podobu. Její dcera Fadumo iyo Farax úspěšně prošla sedmi zkouškami a přežila pronásledování své kanibalské matky poté, co zjistila, že zavraždila jejich otce a malého sourozence. Farax se modlila, aby měla svého sourozence zpět, nebo aby byla proměněna ve strom a počkala, až se navrátí, protože již byla stará.

Náboženský život Somálců má nesmírně dlouhou a bohatou historii a zde řečeným se v žádném případě nevyčerpává. Terénní výzkum v oblasti je ovšem velmi náročný, nejistý a poměrně nebezpečný. Nejednoho cestovatele zde neplánovaně ukončil svou pozemskou pouť, a právě odtud se vydal za horizont událostí, aby nazřel „jak to skutečně je“.

HAVELKA, Ondřej. Africká náboženství: religionistika, teologie, afrikanistika. Praha: Dingir, 2024.

Největší filmová krádež historie. Ikonický horor vydělal miliardy, ztročení herci nemají nic

Jakub "lamps" Vopelka • 14. 6. 2022

Před pětadvaceti lety se hororový žánr změnil od základů. Neznámí filmaři Daniel Myrick a Eduardo Sánchez ze společnosti Haxan Films si z obrovské líhne hereckých uchazečů, jimž přivýdělek 500 dolarů týdně na nezávislém projektu připadal jako ideální melouch před většími příležitostmi, vytáhli trojici dvacátníků. Heather Donahue, Michael C. Williams a Joshua Leonard se naučili zacházet s kamerovou a zvukovou technikou, v marylandských lesích dle hrubých náčrtků nafilmovali Záhadu Blair Witch a následně sledovali, jak nejdělejší produkce filmové historie vystavuje jejich obličej a směruje k multimediální franšíze, ačkoli jim jako kompenzace v jednu chvíli přistál jen koš s ovocem.

Film, v němž tři studenti pátrají po původu legendy o blairwitchské čarodějnicí, se pořídil zhruba za 35 tisíc dolarů. Naplno přitom vytěžil princip found footage, tedy údajně nalezeného skutečného záznamu, který v lesích zůstal po pohřešovaných autorech. Propagace tuto falešnou autenticitu důmyslně podporovala, na webových stránkách visely plakáty informující o zmizení studentského tria a společnost Artisan Entertainment, která po úspěchu na festivalu Sundance koupila práva za 1,1 milion dolarů, udržovala narativ o zesnulých aktérech až do premiéry v kinech.

Donahue, Williams i Leonard s tím souhlasili, neúčastnili se veřejných projekcí či jiných propagačních událostí a smířili se s tím, že jména jejich fiktivních postav byla totožná jako jejich vlastní. První vyhlídky herců byly ostatně pozitivní. „Udělal jsem spoustu práce zadarmo. Tady stálo ‚Proplaceno‘, takže jste si snadno pomysleli, že z vás konečně bude profík,“ vzpomínal Williams v reportáži magazínu Variety. Všichni se domnívali, že obdrží VHS kopii a budou mít alespoň něco, s čím v budoucnu zaujmou castingové agentury. Soustředili se na své povinnosti, jež vedle herectví zahrnovala i proniknutí do technických aspektů kamery, a věřili, že tvrdá práce se v případě úspěchu nakonec zúročí.

Produkční společnost Haxan Films hercům slíbila jedno procento, pokud tržby z filmu navýší jmění společnosti nad milion dolarů. Všichni tři se Sundance zúčastnili na poslední dva dny, ale nikdo z distribuční společnosti Artisan s nimi nepromluvil. Sami si navíc museli zaplatit cestu a ubytování. Ignorace pokračovala i v následujících měsících, vždyť herci přece předstírali vlastní smrt a měli svázané ruce. Propojení fiktivních a skutečných jmen přitom posílilo vazby na umělecké dílo, které jim očekávanou kompenzaci odepíralo.

Když film začal od 30. července 1999 drancovat pokladny kin, jeho utajované hvězdy konečně obrážely tisková turné. „Měla jsem rozhovor pro Philadelphia Inquirer a řekla jsem něco v tom smyslu, že jsem nejchudší slavná osoba v Americe. Artisan mě kontaktoval s tím, že tohle sdělovat nemůžu,“ tvrdí Donahue, která naopak sklízela negativní podněty. Ztvárnila totiž neústupnou ženu pídící se po pravdě a část misogynního publika ji podle Leonarda nenáviděla. „Byla ideální adeptkou, do níž si

kopnout. Navíc použili její pravé jméno,“ potvrdil kolega.

Když tržby přesáhly 100 milionů dolarů, hercům prý od distributora přišel děkovný koš s ovocem. „Tehdy jsme si uvědomili, že nedostaneme nic. Odřízli nás od projektu, na jehož výrobě jsme se zásadně podíleli,“ připomněla po letech Donahue, již tudíž scházely prostředky k obraně. Až na konci roku 1999 hercům přistála na účtech jednorázová pětimístná částka, která jim umožnila utratit víc peněz za svatbu či si pořídit Mitsubishi. Jinak neměli nic včetně relevantního pracovního resumé – castingoví režiséři se domnívali, že v Blair Witch hráli jen sebe samotné, a nové příležitosti nepřicházely. Nemluvě o bonusech za to, že jejich obličej zírally ze stále rozsáhlejšího katalogu merchandisingu, od deníku vedeného postavou Heather až po komiksy.

Donahue, Williams ani Leonard totiž během výroby nebyli vázání smlouvou s hereckou unií SAG-AFTRA. Podle jejího zástupce, jenž poskytl své vyjádření Variety, tedy hercům nezbylo než slovně apelovat na férovost. Té se ovšem nedočkali ani v případě filmového pokračování, které šlo do kin v říjnu 2000 a do něhož Artisan bez souhlasu herců použil jejich identitu. „Bylo zřejmé, že tohle zneužívání bude trvalé. Pomyslela jsem si, že jestli takhle vypadá úspěch, pak chci z tohoto byznysu okamžitě pryč,“ povzdechla si Donahue, která po premiéře Záhady Blair Witch 2 přesvědčila oba kolegy, aby s Artisan vytáhli do soudní bitvy. O tři roky později jim porota přiznala odškodné ve výši 300 tisíc dolarů, vyplácených v průběhu několika let. Původní film měl v té době na kontě 248 milionů dolarů z kin, společnost Haxan a její investoři si dle New York Times přišli zhruba na 40 milionů.

Artisan roku 2003 putovala do vlastnictví studia Lionsgate, které praktiky příliš nezměnilo. Roku 2016 vzniklo další pokračování s názvem Blair Witch: 20 let poté a s protagonistou, který byl mladším bratrem postavy Heather. Lionsgate dal podle Donahue jasně najevo, že plánuje začlenit její identitu. Tentokrát ale jen do té doby, než bývalá herečka dosáhla společné dohody a vynutila si odstranění svého obličej i příjmení. Dávno už ostatně žila jako řadový občan a k Hollywoodu se obrátila zády, což z ní ovšem dál činí snadný terč. Roku 2022 Lionsgate neautorizovaně použil její křik z finále Blair Witch do oscarového snímku Tár, finanční vyrovnání by si musela zařizovat sama.

rojice herců si prošla online šikanou, soudními spory a kariérami otřesy. Nyní jim přitom nejvíc záleží na tom, aby jejich jména a tváře z konstantně ždímané série nadobro vystřihli. V dubnu letošního roku Lionsgate ohlásil, že ve spolupráci s pověstným hororovým studiem Blumhouse chystá moderní reboot Záhady Blair Witch, který „hororovou klasiku představí nové generaci.“ Nikdo z herců dopředu o ničem netušil. „Vlastně jsem se těšila na pětadvacáté výročí. Upsali jsme se k několika akcím. Je příjemné vyslechnout si něco pěkného od fanoušků a vidět se s nimi. Poprvé za ta léta to bylo hezké. A pak, bum! Ti parchanti vydají tohle oznámení,“ soptí Donahue. Herci poslali Lionsgate dopis s žádostí o budoucí konzultace a také finanční kompenzace rovnající se sumě, na niž by měli nárok v případě legálního zastoupení organizací SAG-AFTRA.

To se však jeví jako nedosažitelné. Lionsgate i Artisan věc odmítly komentovat a Myrick se Sánchezem se omezili na společné vyjádření, jelikož jsou vázání vlastní finanční dohodou. „Kdo by byl očekával, že po pětadvaceti letech

budeme stále diskutovat o Záhadě Blair Witch, o filmu stvořeném skupinou totálních hollywoodských outsiderů? Věříme, že Heather, Joshua a Mike dosáhnou s Lionsgate uspokojivého rozuzlení. Pro nás toto výročí znamená příležitost, jak odkaz filmu oslatit spolu s fanoušky.“

Herci se za vlastním přínosem ohlíží s pýchou. Nikdy ale nesouhlasili s tím, aby se jejich identita stala veřejným vlastnictvím, a pochopitelně pociťují hořkost, když porovnají své odměny s tím, jak bohatý je odkaz Blair Witch v popkultuře a jak z něj Lionsgate bez jejich svolení čerpá. „Stydím se, že jsem dopustil, aby se mi tohle dělo. Musíte se přes to přenést, jinak jste jen ubožák. Každý totiž dumá nad tím, co se vlastně stalo. Má žena stojí v drogerii u pokladny a nemůže zaplatit, protože šek je neplatný. Jste v jednom z nejméně úspěšných nezávislých filmů historie a nemůžete se pořádně postarat o své milované,“ nechal se slyšet Williams. „Velké korporace nezajímá, co se stane s mladými umělci. Je to kravina. A musí se to nějak změnit. Snad někomu otevřeme oči: nenechte se napálit jako my.“

Báseň stařenky

*Poslyšte, sestro, když na mě hledíte,
řekněte, koho to před sebou vidíte.
Ach ano, je to jen ubohá stařena
s divnýma očima a napůl šílená.*

*Odpověď nedá vám, jídlo jí padá,
nevnímá, když po ní něco se žádá,
o světě neví, jen přidělavá práci,
boty a punčochy napořád ztrácí.*

*Někdy je svěhlavá, jindy se umí chovat,
už potřebuje však krmít a přebalovat.
Tohleto vidíte? Tohle si myslíte?
Sestřičko, vždyť o mně vůbec nic nevíte.
Budu vám vyprávět, kým všim jsem bývala,
než jsem se bezmocná až sem k vám dostala.*

*Miláčkem rodičů, děvčátkem, tak sotva deset let
s bratry a sestrami sládl život jako med.
Šestnáctiletou kráskou, plující v oblacích,
dychtivou prvních lásek a pořád samý smích.
V dvaceti nevěstou se srdcem bušícím,
co skládala svůj slib za bílou kyticí.*

*A když mi bylo pár let po dvaceti,
já chtěla šťastný domov pro své děti,
Pak přešla třicítka a pouta lásky děti,
jak rostly, už mohli jsme uzlovat popaměti.
A je mi čtyřicet, synové odchází,
jenom můj věrný muž pořád mě provází.*

*Padesátka přišla, ale s ní další malí,
co u mě na klíně si jak ti první hráli.
Však začala doba zlá, můj manžel zesnul v Pánu,
mám z budoucnosti strach, někdo mi zavřel bránu.*

*Život jde dál, mé děti mají vrásky
a já jen vzpomínám na ně a na dny lásky.
Příroda krutá je, i když byl život krásný,
na stará kolena nadělá z nás všech bláznů.
Tělo mi neslouží, s grácií už je ámen,
kde srdce tlouklo dřív, dnes cítím jenom kámen.*

*Však vprostřed zkázy té mladička dívka žije
a srdce jí, byť hořce, tam uvnitř pořád bije.
Vzpomíná na radost, na žal, co rozechvívá,
vždyť pořád miluje a nepřestala být živá.*

*Málo bylo těch let a netáhla se líně,
já smířila se s tím, že všechno jednou mine.
Otevřete oči, sestřičko, teď, když to všechno víte,
neuvíďte seschlou stařenu...
Teď už - MĚ uvidíte!*

V obchodě "8 litrů vodky, 3 bedny piv a 50 kondomů

Prodavačka: "Můžu se něco zeptat?"

"Ano."

"Vezmete mě sebou?"

Krajané u protinožců jsou hrdými Čechy. V Austrálii mají školy i Sokol

Luboš Palata Denik Cz

/Od zvláštního zpravodaje Deníku/ Třicet tisíc Čechů v Austrálii je pátou největší českou komunitou v zahraničí. Ministr zahraničí Jan Lipavský jim v sokolovně v Sydney slíbil korespondenční volbu, usnadnění získání občanství i elektronické doklady a aplikace, které pomohou v komunikaci s českými úřady.

Sydney je město nekonečných předměstí, která ukazují, kolika lidem se tu v minulých sto letech podařilo si naplnit „australský sen“. Tedy vlastní dům se zahradou, u kterého parkuje auto. Když se něco takového poštěstí více než čtyřem milionům lidí, vznikne z toho obrovský řetězec ulic kolem rozeklaného kopcovitého a skalnatého sydneyského zálivu.

Zálivu, který společně se zdejší přírodou, oceánem a plážemi dělá ze Sydney jedno z nejkrásnějších velkoměst světa.

Na konci jednoho z nich, na okraji přírodní rezervace, stojí od sedmdesátých let, shodou okolností vedle Rakouského domu, velká stavba české sokolovny, srdce australského krajanství života. A dalo by se říci krajanů v Austrálii vůbec. První návštěva českého ministra zahraničí po dvaceti letech, Jana Lipavského, se stala příležitostí pro velkolepou oslavu zdejší české komunity.

Českých krajanů žije v Austrálii podle odhadů na třicet tisíc, Slováky nepočítaje. To z nich dělá pátou největší českou zahraniční komunitu na světě vůbec. Jsou mezi nimi vědci, experti, podnikatelé, ale i jeden úspěšný vinař, jímž založená firma v Tasmánii pěstuje a vyrábí výborné víno Pepík, které servírují i mnohé špičkové australské restaurace.

Olympionička z Mexika u protinožců

„Když jsme sem v roce 1969 přišli, moc toho tady nebylo, spousta věcí se tu nedala koupit, mnoho věcí neexistovalo. Bylo to takové jednoduché,“ říká Iva Austerera. Je to československá olympionička z her v Mexiku, kde ještě pod dívčím jménem Iva Vávrová skončila na pátém místě v kanoistice. „Tehdy o mě psali jako o zklamání,“ usmívá se.

Do Austrálie přišla, podobně jako mnoho jiných Čechoslováků, ve vlně po srpnové okupaci v roce 1968. „Zažádali jsme si o USA, Kanadu a Austrálii a odsud to přišlo nejdříve,“ říká.

Austrálie byla tehdy podle jejich slov vůči evropským přistěhovalcům otevřená a vstřícná. A to přesto, že třeba museli, jako ona, chodit do hodin angličtiny a doplňovat si kvalifikaci. „Ale dostali jsme bydlení a podporu do začátku, bylo to fajn a byli k nám milí,“ vzpomíná dnešní elegantní osmdesátnice.

S občanstvím to tak jednoduché nebylo. Takže když Austerera začala v Austrálii po čase znovu závodit a kvalifikovala se i na olympiádu do Mnichova, nakonec tam neodletěla. „Neměla jsem občanství, takže smůla,“ dodává.

Dostudovala, stala se z ní učitelka tělocviku, s manželem se jim v Sydney naplnil zmíněný australský sen, začala občas jezdit i do Česka, dokonce na základě mezivládních dohod dostává malou část důchodu z Česka. „Je to pár stovek australských dolarů, chodí mi to jednou za tři měsíce, ale je to milé,“ usmívá se. Stála také například u toho, když si Češi v sedmdesátých letech postavili zdejší sokolovnu.

Z vývoje v Austrálii není jako mnoho krajanů starší generace nadšených. „Stěhuje se sem příliš mnoho Asiatů, hlavně Číňanů. Mají spoustu peněz, přeplácí Australana a skupují to tu,“ upozorňuje.

I ve svých osmdesáti letech by se Austerera po čase zase ráda podívala do Česka. „Jezdila jsem tam za kamarádkou, ale po covidu se to nepodařilo obnovit, tak nevím. Manžel už lézat nemůže, ale já bych do Česka pořád chtěla, tak uvidíme,“ dodává vitální elegantní dáma z vesela.

Mladá česká Austrálie

Mezi více než stovkou českých krajanů, kteří se v sokolovně kvůli ministrovi Lipavskému shromáždili, je Austerera trochu výjimkou. Drtivá většina Čechů tu je o jednu, dvě, ale i tři generace mladší. Budova sice pořád hostí i sokolská cvičení, ale lidé tam provozují i mnoho jiných sportů.

Funguje též jako základna pro filmový festival, koncerty a další akce a je v ní také už vyhlášená česká hospoda s několika druhy z Česka dováženého piva. Na mnoha různých místech ukazuje cenné připomínky spolkového života zdejšího Sokola od čtyřicátých a padesátých let, kdy komunisty zakázaný spolek přežíval i tady v Austrálii jako exilová organizace.

Na ministra Lipavského se sice přijelo podívat i několik starších krajanů, ale jinak to je vedle druhé generace především ta část českých přistěhovalců, kteří do Austrálie přišli v devadesátých a nultých letech. „Sokol chvilku upadal, ale pak to převzali zdejší mladí. A myslím, že to vedou dobře,“ povídá jedna krajanová ve středních letech.

V Sydney, ale například i v Canbeře, fungují také české školy, kde udržují i u nejmladší generace krajanů tradice češtiny. Také díky podpoře z Česka. „Chtěli bychom za tuto podporu, za dotace na Sokolovnu a pomoci vůbec moc poděkovat,“ říká ministrovi Lipavskému Petr Balcárek, předseda Sokola, který se objektu v čele mladé generace přistěhovalců ujal.

Příběhy lidí této nejmladší generace si jsou dost podobné. „Přijel jsem nejdříve na studentské vízum, pak jsem přijel podnikat, potom se zase vrátil do Česka a nakonec jsem tu přece jen skončil. V mém oboru tu prostě byla dobrá práce,“ popisuje typický stavař Pavel.

Podobně jako mnoho jiných z nejmladších přistěhovalců si v Austrálii našel životní partnerku. Jako hlavní důvod, proč tady žije, neuvádí peníze, byť platy jsou v Austrálii odhadem nejméně na dvojnásobku českých. „Tady v Sydney je hlavně příroda, životní styl. Když nějak rozumně bydlíte, jsem za půl hodiny v horách, nebo na pláži moře. A je tedy pořád teplo,“ dodává.

Ale úplně jasno o zbytku života nemá. „Do Česka jezdím jednou za rok, nebo dva. Mám tam pořád rodinu. Takže uvidíme, až děti odrostou,“ dodává. Protože v Austrálii není problém s dvojím občanstvím, vlastní české i australské. Na výběr Pavel stále má.

Neexistence korespondenční volby je ostuda, řekl krajanům Lipavský

Živý krajanství život českých Australanů oceňuje ve své krátkém projevu v sokolovně i ministr Lipavský. Připomíná korespondenční volbu, kterou chce česká vláda zavést a která je při rozloze Austrálie pro krajanů důležitá. „Je skandální, že Česko stále nezvládlo tuto možnost

pro svoje občany zařadit,“ prohlašuje. Slibuje, že udělá ve vládě vše proto, aby tento návrh prošel. Jak řekl Jan Sýkora: „Naše vláda v čele s panem Fialou jet a nejlepší, kterou jsme kdy měli, a pokud v příštích volbách zaslouženě nevyhraje, bude to jen proto, že neexistuje korespondenční volba.“

Oznamuje také záměr novely o možnosti dávat občanství krajanům, kteří se narodili dříve než před rokem 1969. Současný stav označuje za relikt minulého režimu, „kdy komunisté rozdělili společnost na občany a neobčany a omezili možnost nabytí občanství potomkům českých rodičů narozeným v zahraničí“.

Připomíná také nové mobilní aplikace E-Matriku a E-Dokladovku, které i krajanům ušetří mnoho času a zjednoduší styk s vlastí. „Češi žijící v Austrálii jsou z mého pohledu největší hodnotou česko-australských vztahů. Vy a vaše rodiny jste tím skutečným poutem mezi našimi dvěma zeměmi,“ uvádí Lipavský.

Vztahy s Austrálií a dalšími demokraciemi v Indopacifiku jsou právě nyní, kdy je kvůli hrozbám z Ruska a částečně i z Číny potřeba spolupráce demokracií po celém světě, velmi důležité. To si uvědomují i australské představitelé, kteří se začali pravidelně zúčastňovat zasedání NATO. Australská pomoc Ukrajině v boji s Ruskem dosáhla téměř miliardy australských dolarů, tedy asi patnácti miliard korun.

Ministr v sokolovně odpovídá i na otázky krajanů, kteří se zajímali třeba o to, jak Česko pomáhá Ukrajině, proč stále držíme Visegrádskou čtyřku se zeměmi, které tazatel označuje za podivné – tedy současným Maďarskem a Slovenskem.

Na závěr krajanům Lipavský oznamuje, že do Austrálie už brzy zamíří ministryně obrany Jana Černochová. Jedním z hlavních důvodů cesty je podle Lipavského zájem o velmi kvalitní obrněnce, které země vyrábí a jež by mohly doplnit výzbroj české armády.

Jak vidí Luboš Palata nelegální migraci v Austrálii: uvedeme v příštím čísle.

Hlasování dopisem: Puch ze střev zákona ukazuje brutální podvod

Tomáš Doležal

Vládní zákon o zavedení korespondenčního hlasování pro držitele českého státního občanství (v drtivé většině případů nejde o české občany v pravém a původním smyslu tohoto slova) v klíčových českých volbách (Sněmovna, prezident republiky, Evropský parlament) žijící dlouhodobě nebo trvale v zahraničí prošel Poslaneckou sněmovnou a míří do Senátu.

Tam proti němu nelze očekávat výraznější odpor, jakkoli se jistě najde pár statečných senátorek a senátorů, kteří pro něj ruku nezvednou.

Finální razítko na tento nebezpečný a účelový protiústavní paskvil pak dá prezident Pávek, který ke svému případnému znovuzvolení prezidentem ČR bude hlasy ze zahraničí rovněž potřebovat jako sůl.

Je to paradox. Tento špičkový předlistopadový rozvědčík Varšavské smlouvy byl mj. cvičen na boj proti zrádným československým emigrantům na Západ, na to, jak je zpravodajsky vytěžovat a jak jim v případě problému „po mašínovsku“ podříznout krk. Nyní tento bezectný převlékač kabátů v honbě za jejich hlasy nebude váhat zakroutit krkem české ústavě.

Pokud zákon o korespondenční volbě napadne skupina poslanců nebo senátorů u ústavního soudu – může dojít k naprosto bezprecedentní situaci.

Jelikož stížnost nemá odkladný účinek a vzhledem k tomu, jak dlouho obdobná řízení trvají, může se stát, že konečný verdikt bude vyneseno až po volbách do Poslanecké sněmovny v říjnu příštího roku. A i kdyby – hypoteticky – Pávkův a Fialův ústavní soud zrušil tento zákon jako protiústavní, nemá jeho rozhodnutí zpětnou platnost a výsledky voleb proběhnuvších dle protiústavního zákona budou platné.

A vláda vzniklá na jejich základě bude legální. Ovšem její legitimita bude nulová, včetně legitimacy všech jejích rozhodnutí. Bude to neudržitelný stav, prohloubení studené občanské války hrozící kdykoli přejít do horké fáze. Přičemž vyvolání případných předčasných voleb bude zcela na libovůli vládní většiny v Poslanecké sněmovně.

Průlom a pád

Návrh vládních poslanců na zavedení korespondenčního hlasování do českého volebního systému je nejnebezpečnějším průlomem do našeho ústavního systému v historii novodobé České republiky. Je to atentát na českou ústavu, pokus o svévolné přepsání našeho ústavního rámce a ústavního zřízení. Jde současně o pokus o změnu našeho politického systému. A tudíž, z logiky celé věci, lze síly, které tento návrh předkládají, označit jako síly antisystémové. Přestože toto označení si patentovala Pětikoalice a její mediální nohsledi jako nálepku pro své politické a názorové oponenty.

Jde o úplné pošlapání nejzákladnějších principů, na kterých naše ústavní právo a současné zřízení stojí. Pokud bude uveden do praxe, nebude již možné hovořit v souvislosti s volbami a s vládní většinou, která v budoucnu vznikne na jejich základě, o standardní demokracii. Protože demokracie se opírá o jeden základní princip: A tím jsou svobodné a spravedlivé volby znemožňující manipulace a podvody při hlasování a sčítání hlasů.

V případě standardní (konzervativní) demokracie jde o takové nastavení volebního systému, volebního procesu a volebních pravidel, které umožňuje včasné odhalení jakýchkoli pokusů o volební podvody a manipulace a které zároveň obsahuje takové kontrolní a přezkumné mechanismy, které znemožní, aby pokusy o tyto podvody a manipulace měly vliv na konečnou podobu volebních výsledků.

Toto vše zavedením korespondenčního hlasování padne.

Privilegia těm, kdo s námi nežijí

Tím pádem už nebude lze mluvit o vládní či parlamentní většině vzniklé demokratickým a nezpochybnitelným způsobem. A to bude pro náš politický systém a zbývající důvěru občanů v něj naprosto devastující.

Krátce připomeňme, proč je (jakákoli) korespondenční volba protiústavní:

- Porušuje ústavní zásadu rovnosti – tedy princip, podle kterého má každý volič jeden hlas a váha všech hlasů je stejná. Což znamená, že každý volič má ve volbách stejné možnosti a stejné podmínky hlasování.
- Porušuje ústavní zásadu přímosti volebního práva. Jde o princip, dle kterého je příslušné hlasování prováděno vždy přímo konkrétním a jasně identifikovatelným voličem. Právo volit nesmí být žádným způsobem převedeno na jinou osobu. V České republice nelze volit v zastoupení.
- Porušuje ústavní požadavek tajnosti hlasování. Tato zásada znamená, že nesmí být možné jakkoli spojit voliče s odevzdaným hlasem a že nikdo nesmí vědět, jak konkrétní volič hlasoval. Jde o tajnost hlasování a ochranu voliče před jejím narušením jak ze strany soukromých osob a subjektů, tak ze strany státu.

Všechny tyto základní ústavní principy vládní zákon o zavedení korespondenčního hlasování ze zahraničí hrubě porušuje. Přiznání práva korespondenční volby tzv. zahraničním Čechům není naplnění jakéhokoli jejich ústavního práva, ale neopodstatněným privilegiem. Všichni tito lidé dnes volit mohou na českých velvyslanectvích a konzulátech.

I když ve velké většině případů v ČR nežijí, nikde zde fyzicky nebyli ani nebudou, a tudíž ani nikdy neponesou důsledky své volby. Ty ponese pouze my, co tady žijeme, platíme zde daně a dýcháme s naší vlastní v dobrých i ve zlých časech.

Šek pro kmotry

Vládní návrh porušuje ústavní zásadu rovnosti volebního práva i zavedením asymetrického dvojího typu volby: ústavně správný fyzický prezenční způsob a protiústavní korespondenční způsob. A zároveň určitou skupinu občanů neoprávněně zvýhodňuje oproti skupině jiné, jelikož takzvaní zahraniční Češi budou mít na výběr ze dvou způsobů, jak ve volbách hlasovat.

Mimořádně nebezpečné dopady bude mít zavedení korespondenčního hlasování ze zahraničí i na samotný volební systém v České republice, respektive na podobu volebních výsledků a složení Poslanecké sněmovny. Jde o to, jak by zavedení korespondenčního hlasování ještě více prohloubilo již tak katastrofální dopady přepočtu hlasů ze zahraničí na volební výsledky.

Nyní je to tak, že před každými všeobecnými volbami je vylosován jeden český kraj a všichni voliči hlasující v zahraničí si vybírají z kandidátních listin politických stran zaregistrovaných v tomto kraji. Což může výrazně asymetrickým a neakceptovatelným způsobem ovlivnit konečný výsledek voleb těch, kdo zde žijí. Ostatně už se tomu tak v minulosti stalo.

V letech 2006 a 2017 totiž způsob přepočtu zahraničních hlasů na poslanecké mandáty v konkrétním vylosováném kraji zvrátil výsledek voleb – a tím i podobu následné vlády. Ve volbách 2006 tak nedisponovala většinou 101 mandátů v Poslanecké sněmovně zvažovaná koalice ČSSD/KSČM, jak by tomu bylo na základě výsledku hlasování v ČR, ale poměr mandátů 100 na 100 vygenerovaný hlasy ze zahraničí umožnil Topolánkově ODS nákup dvou sociálnědemokratických přeběhliků a následné ustavení kmotrovské vlády ODS/KDU-ČSL/Strana zelených.

V roce 2017 by zase bez hlasů ze zahraničí disponovala hnutí ANO a SPD 101 hlasy, a následný povolební vývoj i podoba vlády by byly jiné, než v případě, kdy kvůli zahraničním hlasům měly dohromady pouze 100 hlasů a většinovou vládu vytvořit ani teoreticky nemohly. A to šlo vždy o jeden jediný mandát, protože zahraničních hlasů bylo maximálně kolem cca patnácti tisíc. Pokud po zavedení korespondenční volby přibude ze zahraničí např. veřejně ministrem vnitra Rakušanem uváděných a předpokládaných tři sta tisíc, mluvíme již o dalších dvanácti (!) poslaneckých mandátech. A to už může s výsledky voleb i podobou budoucí vlády zamávat skutečně zásadním způsobem.

Přesně o tohle vládě jde, to je hlavní motivace protiústavního zákona.

Deset krajů nebude mít šanci proti čtyřem

Systém přiřazování zahraničních hlasů do náhodně vylosovovaných českých krajů je od základu špatný bez ohledu na to, jestli se hlasuje jen fyzicky, nebo i korespondenčně. Vládní poslanci nejprve navrhovali, aby se po zavedení korespondenční volby ze zahraničí hlasy nově přidělovaly do vylosovovaných dvou ze čtyř největších českých krajů. Později došlo k dílčí úpravě a tyto zahraniční hlasy mají být napříště rozděleny do všech čtyř největších českých krajů: Tedy do Prahy, Středočeského, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje.

Ve třech z těchto krajů dlouhodobě totiž získávají strany současné vládní koalice nejlepší výsledky. Takže je určitě je jen úplná náhoda, že si je chtějí ještě takto uměle vylepšit. Jde o již ničím nezakryvané brutální sociální a volební inženýrství. Vždyť ve zmíněných čtyřech největších volebních krajích se už nyní volí celkem 95 poslanců, tedy skoro polovina Poslanecké sněmovny.

Poté, co sem budou přičteny i zahraniční hlasy včetně těch korespondenčních, budou tvořit poslanci v nich zvolení výrazně nadpoloviční část Sněmovny –

a zástupci zbylých deseti krajů naopak budou ve značně menšině. Což opět flagrantně odporuje zásadě rovnosti volebního práva – i v tom smyslu, jak ji definoval náš Ústavní soud, který naposledy v nálezi z roku 2021 konstatoval, že volič nesmí být diskriminován na základě toho, v jakém kraji žije či volí. Navíc bez nadsázky platí, že ve čtyřech největších krajích se české volby do Poslanecké sněmovny rozhodují.

Jde o další nepřipustné znevýhodnění deseti menších českých volebních krajů a o další jasně protiústavní moment zákona. Jehož důsledkem bude nejen pokles počtu mandátů pro malé a středně velké kraje, ale i zvýšení tzv. přirozeného volebního prahu v nich, tedy kvora hlasů, které je nutné překonat pro získání alespoň jednoho poslaneckého mandátu v kraji. Už nyní je v menších krajích nutné na jeden mandát získat 7-12 % hlasů, což už samo o sobě je značně problematické a diskriminační. Po zavedení korespondenční volby ze zahraničí to bude ještě horší.

Účelová vypočítavost

I na problému převodu zahraničních hlasů na poslanecké mandáty je vidět, jaké obrovské a neakceptovatelné problémy přináší korespondenční volby. A není vůbec žádnou nadsázkou, že pak se o podobě a složení české vlády už definitivně nebude rozhodovat u nás doma, ale v Berlíně, Mnichově, Bruselu, New Yorku a Montrealu.

Všichni čeští občané musí mít ve volbách stejné a rovné podmínky. Musí existovat všeobecně sdílená garance, že hlasují jasně identifikovatelní jedinci, čeští občané, kteří mají beze všech pochybností volební právo dle české Ústavy. Korespondenční hlasování toto všechno mění, neguje a destruuje.

Je rovněž absolutně nepřijatelné, aby byť i jen teoretickou šancí zvrátit volební výsledek vygenerovaný občany v ČR měli občané trvale žijící v zahraničí. Tedy cizinci, jakkoli disponující českým pasem a – vedle občanství cizího státu – i českým občanstvím (což je už samo o sobě zvrhlost, pozn. PP).

Znovu zdůrazněme: Češi žijící v zahraničí možnost účastnit se českých voleb už dávno mají – na našich zastupitelských úřadech. To je zcela ústavně konformní, a kdo chce, tak této možnosti využije. Cesta na ambasádu jednou za několik let není nepřiměřenou cenou za možnost ovlivnit politický vývoj v zemi, kde ani trvale nežijí. Kvůli lidem, kterým účast ve volbách nestojí za cestu na velvyslanectví, vláda pošlape základní ústavní principy volebního práva.

Důvod je až primitivně jednoduchý: Katastrofálně doma nepopulární Fialova pětikolka doufá, že jí zahraniční hlasy příští rok ve volbách do Poslanecké sněmovny zachrání. Věří, že tento protiústavní podvod jim dá možnost znovu sestavit vládu ve stejném složení.

Konec hry na demokracii

Filosof Nicholas Taleb napsal: „Všichni voliči by měli mít svou kůži ve hře.“. Toto rozumné pravidlo pětikoaliční návrh zásadním způsobem narušuje. Korespondenční volba ze zahraničí je tudíž ještě mnohem nebezpečnější, než by bylo zavedení korespondenčního hlasování pouze na území ČR. I to je nepřijatelné, protože by šlo o porušení Ústavy v oblasti zásad volebního práva a vytvoření prostoru pro volební podvody, které nelze bezzbytku odhalit a potrestat.

Korespondenční volba ze zahraničí k těmto dvěma nebezpečím přidává ještě třetí, to největší a nejhorší: Odevzdává rozhodování o budoucí podobě klíčových ústavních orgánů ČR – prezidenta, Poslanecké sněmovny a vlády – do rukou lidí, kteří zde nežijí, neplatí daně, neponesou důsledky svého hlasování a jejichž hlavní loajalita zhusta patří cizím státům (a informace o své vlasti dostávají téměř výhradně ze zkorumpovaných korporátních médií, pozn. PP).

Jde jednoznačně o **největší ohrožení demokracie po roce 1989**.

Fakticky o její konec.

Televizní seriál "Rédl"

By Vladimír Hučín

Opakovaně je v České televizi uváděn televizní seriál pod názvem "Rédl".

Jedna z hlavních postav v tomto seriálu je bývalý náměstek federálního ministra vnitra generál Ing. Aloiz Lorenc který byl pověřen řízením centrálních kontrarozvědných správ StB.

Dívám se na tento dokument již podruhé a vzpomínám při tom např. na to, jak jsem byl z jeho rozkazu po posledním mém výkonu trestu v rámci ochranného dohledu často zadržován na 24 a 48 hodin. Téměř při každém mém zadržení došlo ke zranění, a to naprosto bezdůvodně - já jsem při zadržování nekladl odpor.

Dalším zadržovaným byl také bývalý funkcionář KSČ (předseda KSČ v Oseku nad Bečvou) a později chartista Ing. Tomáš Hradílek. Na jeho zadržování bylo ale až nápadné, jak ohleduplně se soudruzi z StB k němu chovali. V jeho případě byly dány místním náčelníkem StB PhDr Zdeňkem Blahetou rozkazy, že při zadržování mu nesmí být zkriven ani vlas, což soudruzi z StB striktně dodržovali. Je známo, že já byl v té době opakovaně trestán za protisovětskou a protikomunistickou činnost související též se zbraněmi a výbušninami, což soudruhy z StB samozřejmě mohlo přivádět při mém zadržování mnohdy k zuřivosti. Ale to se psal rok 1988-9.

Asi nejrepresivnější preventivní zákrok StB vedený proti mé osobě byl dne 20.srpna 1989 kdy mi byla při tomto zadržovacím zákroku StB naschvál přivřena - zhmožděna noha dveřmi služebního automobilu a při eskortě na celu předběžného zadržení mi byl přeražen obuškem prst. Zranění na noze krvácelo a já byl ošetřen na cele lékařem SNB. Už při těchto aktivitách StB konaných z rozkazu gen. Aloize Lorence bylo zřejmé, že v případě Tomáše Hradílka se StB chová naprosto jinak a až s nápadnou servilitou na něj brala ohledy.

Vše se mi objasnilo po letech, když mě a Tomáši Hradílkovi byly 11.května 2000 na Okr. státním zastupitelstvím v Přerově předány listinné materiály, které byly tomuto státnímu zastupitelství zaslány Vyšší vojenskou prokuraturou v Trenčíně, a to cestou Nejvyššího státního zastupitelství v Brně. Jednalo se o **trestní stíhání** gen. Aloize Lorence a **dalších**.

Při tomto sdělení a předávání výše uvedených písemností **Tomáš Hradílek nahlas a opakovaně prohlásil, že on nikdy proti gen. Aloizi Lorencovi svědčit nebude**, a sice z toho důvodu, že nebyl gen. Aloize Lorence, tak by zde došlo ke **krveprolití**. Tato jeho reakce byla zapisovatelkou SZ zapsána. Já byl z této Hradílkovy reakce natolik překvapen, že jsem nejprve nebyl schopen slova, ale po chvíli mi bylo jasné co tento bývalý funkcionář KSČ je zač a jakou hru on a jemu podobní z Charty 77 zde po dobu několika let rozehrávali. Situace byla na tomto státním zastupitelství tenkrát natolik vypjatá, že přítomní vytušili z mé strany ohrožení Hradílka a účelově se mě pokoušeli zdržet tak, aby Hradílek mohl odejít nějaký čas přede mnou, což se také stalo.

V té době jsem již **tušil**, že jsem odposloucháván a že moje působení u BIS může být pod nejrůznějšími záminkami ukončeno. V té době jsem se bránil tomu, aby operativní činnost proti trestné činnosti KSČm, související s aktivitami ruských tajných služeb, byla omezována a ukončována. To se nejvíce týkalo operativní činnosti na objasňování série **bombových útoků** v Přerově. Dle mého názoru, po 10 letech zkušeností z mého působení v FBIS a BIS, jsem toho názoru, že gen. Aloiz Lorenc byl a je inteligentní a především rafinovaný příslušník StB, který před listopadem 1989 věděl, že sovětské tanky k nám již zachraňovat politickou

situaci nepřijedou tak, jak tomu bylo 21.srpna 1968, a že si musí soudruzi pragmatici tady pomoci sami, a to i za pomoci vypěstovaných pravdoláskových disidentů typu Tomáše Hradílka a mnoha dalších.

Po 17.listopadu 1989 měl Hradílek značný zájem na tom, aby se nepoužívalo žádné násilí při zabránění **skartacím** materiálů StB. **Skartace** tenkrát nařídil gen. Lorenc.

Tohle hořké ponaučení s chartisty jsem si musel vychutnat na vlastní kůži, když na přípravách na mé odstranění z BIS s následným zatčením ochotně **spolupracovali** známí disidenti, pro které bylo prioritou udržet se na svých vedoucích pozicích v BIS - u některých i za cenu, že budou v rámci BIS za svoji podlou činnost **vyznamenáni** a státním vyznamenáním, někteří dokonce ocenění i od samotného **proruského** prezidenta Miloše Zemana.

Když jsem byl konečně pozván jako svědek a poškozený k soudu s gen. Aloizem Lorencem, tak už jsem byl opět ve vyšetřovací vazbě [viz příloha] a Okr. státní zastupitelství v Přerově spolu s dalšími rozhodlo, že za tohoto stavu není možno mě i za asistence ozbrojené eskorty k tomuto soudu dopravit, a že by tato moje přeprava vyžadovala mimořádná bezpečnostní opatření. Tehdy to obžalovaný gen. Lorenc komentoval s tím, že on si pamatuje, že jsem byl před 17.listopadem 1989 často vyšetřován a vězněn, ale že nyní jak vidět tak jsem opět vyšetřován, a tak co prý tedy tenkrát udělal špatně?

Často si kladu za vinu, že jsem v závěru 80. let závčas neodhalil co byl zač ten Tomáš Hradílek, kterého svým svědectvím proti mě **podpořil** i samotný exprezident Václav **Klaus**. Zcela určitě bych tenkrát tohoto bývalého komunistického exponenta v rámci 3.odboje neutralizoval.

Důstojně odškodnit, nařídil Ústavní soud. Disident dostal od justice navrch pár směšných tisíc

Petr Kozelka

Hodně svérázně se s rozhodnutím Ústavního soudu týkajícím se odškodní pro disidenta Jiřího Wonku vypořádal Obvodní soud pro Prahu 2. Důstojné odčinění útrap, o němž hovořili ústavní soudci, totiž zhmotnil do podoby 22 tisíc korun. Přiznaná částka nepokryje ani Wonkovy náklady na soudní řízení.

Wonka a jeho rodina zažívali v době komunismu dlouhodobou perzekuci. Wonka byl v roce 1988 násilně hospitalizován na psychiatrickém oddělení pardubické nemocnice. Několik měsíců předtím zemřel ve vězení jeho bratr Pavel.

Wonka žádal po své soudní rehabilitaci finanční kompenzaci za újmu na zdraví, kterou vyčíslil na 94 tisíc korun. Ministerstvo spravedlnosti mu přiznalo 4 125 korun, což je částka spočítaná podle vyhlášky platné v roce 1988. Disident se pak marně soudil a zastání našel až u Ústavního soudu. Ten v polovině července rozhodl, že taková částka je „ve zjevném a extrémním nepoměru k závažnosti újmy“.

„Přiznaná náhrada za psychické i fyzické utrpení a zranění ve stěžovatelově případě nemůže představovat částku 4 125 Kč. Takovou částku – vzhledem k mimořádným okolnostem stěžovatelovy věci – nelze považovat za spravedlivé odškodnění,“ konstatoval senát Ústavního soudu se soudkyní zpravodajkou Kateřinou Ronovskou.

Pražský obvodní soud brskně nařídil na čtvrtek nové jednání a tentokrát Wonkovi přidal navíc 22 tisíc korun. Jenže současně s tím odmítl proplatit náklady řízení, takže disident si je musí zaplatit ze svého. Vzhledem k tomu, že náklady na zastupování u obvodního, městského, Nejvyššího, Ústavního soudu a pak znovu obvodního soudu byly necelých

44 tisíc korun, by měl Wonka i po získaném odškodném doplatit ze svého dalších 17 tisíc.

Podle Wonkova advokáta Lubomíra Müllera tak soud jeho klienta „důkladně potrestal“. „Zdá se, že onu cestu k důstojnému odčinění újmy vzniklé v důsledku protiprávního jednání totalitního režimu budou muset čeští soudci dál usilovně hledat,“ konstatoval advokát s odkazem na citaci z rozhodnutí Ústavního soudu.

Ve zkratce

Německo se potýká s dramatickým nárůstem kriminality Maročanů a Tunisánů

Včera 2.8. · Nejnovější statistika Spolkového kriminálního úřadu šokuje počtem trestných činů, které v zemi páchají Tunisané a Maročané. Policie hovoří o explozi brutálního násilí a krádeží ze strany Severoařičanů, píše nejčtenější deník Bild.

Údaje jsou ohromující. Pokud jde o Tunisany, ti vévodí sexuálním trestným činům. Kriminalita v této oblasti se u Tunisánů zvýšila o 165 procent, v případě Maročanů o 65 procent.

Syrská rodina ve Vídni bere na dávkách přes sto tisíc měsíčně. Chtěla si najmout byt v luxusní čtvrti 3.8.2024

Sociální dávky by se měly stát pouhou „překlenovací pomocí v krizových situacích“, nikoli štědrým trvalým příjmem, tvrdí Herbert Kickl, bývalý rakouský ministr vnitra a žhavý kandidát na post kancléře po parlamentních volbách, které se uskuteční koncem září. Reagoval na případ syrské rodiny, která žije ve Vídni a každý měsíc inkasuje na sociálních dávkách 4600 eur (115 tisíc korun). Kauza nyní rezonuje v rakouských médiích.

FANATISMUS: NP Krivoklátsko bude a basta!

Petr Martan 3. srpna 2024

Proces vyhlášení NP Krivoklátsko je produktem ideologie divočiny a ukázkou diktatury, která nepatří do demokratického státu. Ministr ŽP Petr Hladík opět dal najevo, že nehodlá s odpůrci ideologie diskutovat a odmítl odpovídat na tři připomínková místa.

Česká republika se tzv. „zeleným údělem“ zavázala do r. 2030 vyhradit 30 % plochy státu pro ochranu přírody, tj. omezovat rozsah hospodaření; 10 % vyhradit pro přísnou ochranu přírody – bezzásahovou divočinu. Současně je v ČR těchto ploch 22 % a 3 %. Cestou k naplnění cílových čísel je vyhlášen další národní parky a velkoplošná chráněná území. Takové změny nelze docílit racionálně a demokraticky, proto musí nastoupit ideologie a diktatura vedoucí úlohy politických stran.

Ministr Hladík, jako nástroj zelené ideologie se v diktatuře procesu zaštiťuje programovým prohlášením vlády a zájmy koaličních stran. Činí tak s vědomím, že jde proti asi 15 000 obyvatel, kteří žijí na území tvrdě prosazovaného NP Krivoklátsko. Jistě ví, že tito a další občané v letošních volbách ani za rok v parlamentních volbách nebudou volit strany vládní koalice.

V lednu 2023 byl Petr Hladík (KDU-ČSL) navržen premiérem na post ministra ŽP. Prezident Miloš Zeman jej tehdy odmítl jmenovat ministrem, neboť o něm věděl, že ve straně dlouhodobě prosazoval cíle zelené ideologie a Green Deal. Prezident měl k Hladíkovi také výhrady, že nemá odborné vzdělání a nepublikoval v odborném tisku. Již tímto prezident Zeman poukazoval na to, že by nerozhodoval odborně, ale ideologicky. A tak se stalo.

Skryté cíle ideologie

Pokud se koaličním stranám podaří odhlasovat novelu zákona č. 114/1992 Sb., kterým se vyhlásí NP Křivoklátsko, tak to není úplně všechno. Ze strategických důvodů to nyní neříkají, aby se nezvýšil odpor. Z vývoje ideologie v historickém kontextu NP Šumava víme, že i NP Křivoklátsko bude požadovat další opatření jdoucí proti kulturní krajině a místním obyvatelům:

Nedodržování požární prevence v lesích, jako je tomu doposud v hospodářských lesích. Lesy nebudou mít udržované cesty pro příjezd požárních vozidel. Požární nádrže nechají zabahnit a zapadat stromy. Ve správních řízeních s HZS vždy vyhrají, protože bagrování a odbahňování nádrží je v NP právně nemožné, neboť se v bahně vždy najde nějaký živočich či rostlina evropsky chráněná.

Dokončení z první strany:

Při detailnějším pohledu uvidíme další znepokojivé paralely s katarstvím, i když ne v teologickém, nýbrž ve světském smyslu: Odcizení od tělesnosti a přirozeného cíle sexuality (transgender a odmítání binarity pohlaví), sexuální nevázanost ruku v ruce s bráněním početí, pohrdání manželstvím, odmítání rozmnožování (lidstvo jako „rakovina planety“), normalizace potratů, eutanazie a bezdětnosti, odmítání státní autority a oprávněného užívání násilí („defund the police“), pohrdání soukromým vlastnictvím (blokady silnic, ničení obrazů a kácení soch), moralizující veganství (ve jménu práv zvířat či udržitelného rozvoje). Důsledkem je srovnatelná intelektuální nesoudržnost a morální nepořádek.

Rétorika katarů i rétorika „woke“ aktivistů zní často povrchně mírumilovně. Navenek okázalý pacifismus, současně sahají k násilí, je-li třeba (zastřehování, doxxing, cancel culture, výtržnosti, blokady...), pohrdání oponenty jako těmi, kdo nejsou „osvíceni“, poučování z pozice morální převahy (propagace „změny pohlaví“ dokonce i u dětí spolu s vnucováním ideologických osnov proti vůli rodičů).

„Woke“, stejně jako kdysi katarství, znamená v podstatě radikální rozvrat normálního lidského života ve jménu paranoidního metafyzického bludu. Stejně jako u katarství si však jeho módnost našla podporu u mnoha bohatých a mocných. A stejně jako v případě katarství je vzestup woke ideologie umožněn žalostným stavem církve, která není schopna jí účinně čelit.

Manévr „popírání jména“

Hnutí „woke“ je dle Fesera nábožensko-politickou patologií, pro kterou nabízí vlastní definici: „Paranoidní a bludné hyperegalityářské myšlení, které má tendenci vidět útlak a nespravedlnost tam, kde neexistují, nebo je značně zveličovat tam, kde existují.“ Potíž je, že je to „hereze s tisíci tvářemi“. Není to ucelený, systematický soubor učení, ale spíše zmeť volně souvisejících témat a názorů. Nemá název, na kterém by se shodli zastánci i kritici. I samotné slovo „woke“ užívají spíše kritikové než jeho zastánci. Mezi další označení patří „politika identity“, „kritická sociální spravedlnost“, „politika sociální spravedlnosti“, „politická korektnost“, ale žádné z nich si nezískalo všeobecné přijetí. Je také fakt, že toto hnutí zahrnuje mnoho dílčích hnutí a ideologií, z nichž každá také často nese více označení:

„antirasismus“, „kritická rasová teorie“, „postkolonialismus“, „LGBTQ“, „genderová

studia“, hnutí „transgender“, „feminismus čtvrté vlny“, atd.

Zdá se však, že tento terminologický zmatek je zčásti záměrný, jde o rétorickou taktiku, jejímž cílem je vnést mezi kritiky zmatek. A je to zároveň odvrácená strana doprovodné rétorické taktiky, která spočívá v podvracení prvků normálního lidského života právě tím, že je označíte tak, aby se zdálo, že jsou pochybné.

Vezměme například zdravý předpoklad, že existují dvě pohlaví, mužské a ženské, a že existují proto, aby muži a ženy spolu měli děti. Prostřednictvím novátorských označení jako „heteronormativita“ a „cisgender“ se to, co lidé vždy znali jako základní biologickou realitu, jeví jako zpochybnitelné a pochybné. Ač věcně se nic nemění, rétoricky může být tato taktika velmi účinná. Představte si, že by někdo označil nálepkou „kyslíkismus“ samozřejmou skutečnost, že lidé potřebují dýchat vzduch, aby zůstali naživu, a vymyslel by nějaký bizarní vědeckofantastický scénář, na jehož základě by lidé mohli přežít nějakým jiným způsobem. Předpokládejme, že by získal nějakou masu lidí, kteří by tento návrh brali vážně – a ty, kteří by jej vážně nebrali, by odsuzoval jako ignoranty nebo fanatiky. Výsledkem by bylo, že by značný počet dalších lidí zpochyboval a začal brát tuto absurditu vážně, a to zkrátka jen proto, že podstrčením vhodné nálepky se „kyslíkismus“ v očích lidí legitimizoval jako téma k debatě. Rozpoutá se vášnivý spor, kdy jedni volají, že je to pravda a druzí, že je to nesmysl, nicméně téma „žije“, je na stole, a občas si někdo řekne „a co když přece...“. Vymyšlení vhodných nálepek může být takto velmi mocným nástrojem ke zpochybnění i těch věcí, u kterých k tomu není žádný důvod.

Post-protestantské neopohanství

Profesor Feser není první ani jediný, kdo si všimá, že „woke“ hnutí, zejména ve své původní, americké verzi, se skutečně podobá náboženství, byť se pohybuje ve zcela imanentním, nitrosvětském rámci. Jak upozorňuje Tom Holland, křesťanské kategorie a koncepty, postupující Západní civilizací, nemůžeme zcela setřást, máme je pod kůží, ale jejich významy se mohou měnit. Kupř. James Wood považuje „woke“ za post-protestantské neopohanství, které napodobuje dynamiku protestantismu, nicméně deformuje a zkresluje principy křesťanské teologie. Woke tak naplňuje odvěkou náboženskou potřebu tím, že v čemsi napodobuje americký protestantismus, který společnost do značné míry vnitřně opustila.

„Woke“ hnutí svým „věřícím“ nabízí pocit hlubokého smyslu, vědomí existenciální jistoty, pocit morální nadřazenosti. Oni jsou ti osvícení, probuzení, uvědomělí, jim bylo dáno nahlédnout skutečnou povahu skutečnosti, oni porozuměli strukturálnímu zlu Západní společnosti a právě oni jsou povoláni, aby se s ním utkali. Klíčové doktríny jsou uzavřeny rozumovému vyvracení, váha se klade na „prožitou zkušenost“ příslušníka utlačované menšiny, která mu poskytuje zvláštní přístup k pravdě, o níž nelze diskutovat.

Náboženská energie a zájem se soustřeďují na problémy tohoto světa, nechybí dědičný hřích v podobě „strukturálního rasismu“, spása spočívá v prokázání vlastní nevinnosti náležitým „morálním rozhořčením“ a odsouzením všech ostatních „neprobuzených“, obětími beránky se stávají ti, kteří jsou „přistiženi“, nechybí rituální poklekávání, duhové vlajky, procesí, vydávání

„svědectví“, svaté texty, mučedníci... Vyhlíží se poslední soud v podobě společenského zúčtování v současnosti, které proběhne před tvářemi... Dějin? Woke tak nahrazuje dnes již zcela vyprázdněné sociální evangelium úpadkového mainstreamového protestantismu.

Mám zato, že tyto postřehy budou mimo Spojené státy stěží použitelné, nicméně velmi by mne zajímalo, jaký by byl výsledek, kdyby se na evropskou verzi „woke“ posedlosti posvětil nějaký religionista...

Wokeness delenda est

Poslední, co se lze srovnáním s katarstvím naučit, je poznání, že nezbytnou součástí odporu proti patologii musí být intelektuální a duchovní úsilí, nicméně pravděpodobně to k porážce bludu nebude stačit. Dominikáni sehráli zásadní roli pro duchovní obnovu tehdejší církve a jejich kázání účinně osvobodila mnoho duší od katarských iluzí. Přesto však nakonec byla k definitivní porážce hereze zapotřebí i donucovací moc státu.

Co to může znamenat dnes, ptá se Feser? Třeba to, že psaní článků a debaty na sítích samy o sobě na vyvracení myšlenek a argumentů bludařů nemusí stačit. Myšlenky a argumenty jsou nepochybně mylné, nicméně mnoho lidí se k nim přesto upíná, protože hlavní přitažlivost hnutí leží mimo rozum. Jako svého druhu „náboženství“ má moc podmanit srdce, uhranout imaginaci, ovládnout emoce, je poháněno vášnivým resentimentem proti přirozenému řádu věcí. Tyto duchovní patologie činí jakoukoli politiku, která je v nich zakořeněna, obzvláště militantní, vášnivou a odolnou vůči racionálnímu přesvědčování.

Bylo by tedy chybou považovat fanatismus „uvědomělých“ za pouhé přehnané nadšení a zacházet s jejich excesy v rukavičkách. Na výtržnosti, rabování, vandalismus, obstrukce na silnicích a další formy nezákonnosti je třeba reagovat policejní taktikou a dostatečně přísnými tresty. Nemělo by se tak dít s větší přísností, než je nezbytné, ale ani s menší, než je nutné.

Bylo by také osudově naivní považovat „woke“ za jeden z mnoha politických směrů, kterým je třeba věnovat stejnou úctu a dát mu stejný hlas. Mělo by se s ním naopak zacházet stejně jako s nacismem, komunismem a rasovou segregací a dalšími ideologiemi, které ze své podstaty ničí základní společenskou soudržnost. Takové je třeba zcela vymazat ze školních osnov, vytlačit z vládních a dalších institucí, stejně jako ze slušného diskurzu. Stát by je tedy nejen neměl upřednostňovat, ale neměl by k nim být ani neutrální! Vlády by měly aktivně pracovat na vymýcení „woke“ ideologie ze všech institucí, nad nimiž mají jakoukoli moc nebo vliv. Protože právě taková očista je v zájmu sebezáchovy každé zdravé společnosti, končí svou esej profesor Feser.

SPORT

Vydavatel: Celá Olympiáda je jakási ujetá.

Olympijský oheň není oheň, ale vodní pára a laser show. Z pokrokových důvodů byl pravý oheň nahrazen světélkama..

Olympijská ceremonie je tranvestite show.

Sportovci jsou nuceni jíst bezmasou stravu ať se jim to líbí nebo ne. Spí v parku na zemi než na pokrokových papírových škatulích. Prý to těch 14 dní můžou všechno vydržet. Jaký to má vliv na výkony sportovců se bohužel nedovíme.

It's not an accident

Dear Vratislav Ricardo E. M. j.-B.,

It's been a difficult few days for our country.

The tragic attack in Bondi and the shocking terrorist stabbing of Bishop Mar Mari Emmanuel have deeply affected many of us.

My prayers and sympathies are especially with those who lost loved ones and I hope that the inevitable investigations and inquiries will help us understand what happened as best we can.

What these incidents have already shown, though, is how fragile our peace and prosperity is.

It shows that keeping our community safe and stable so we can go about our lives is something we cannot take for granted.

Whether it's addressing serious complex mental health issues or dealing with extremist ideology – we have to be vigilant and deliberate in maintaining our social cohesion.

The freedom we enjoy is not an accident.

And if we treat it as a given, it can be snatched away in an instant.

Defending our freedom means we have to look each of these incidents and their causes squarely in the eye and only pursue REAL solutions to the problems we uncover.

But the elites just want to keep on pushing their pet political projects.

This is, of course, what I encounter again and again in Indigenous policy.

The political landscape is filled with ideologues who would leave Aboriginal children in utter dysfunction, exposed to violence and sexual abuse, all for the sake of maintaining a romantic notion of culture.

And we have a Prime Minister who would rather wave a magic wand that says "Voice to Parliament" than get serious about the deep seated cultural issues that have led to violence against women, substance abuse, and incarceration.

I hope that we don't see that pattern repeated after this weekend.

Complex problems cannot be solved with referendums.

They need honest, hard analysis and real solutions.

Because without a willingness to do the hard work to preserve our freedoms, they will not last.

Yours for REAL solutions,

Jacinta Nampijinpa Price

Senator for the Northern Territory

The same mistake over and over

Dear Vratislav Ricardo E. M. j.-B.,

If there's one lesson from the defeat of the Voice that's not been highlighted enough, it's that people didn't just vote NO to a bad idea, they also voted NO to policies of separation and racial grievance.

But corporates and universities and even this government have spent the last nine months ignoring that lesson.

They're continuing to prioritise what the activists want, not what's good for Indigenous people.

Look at the University of New South Wales (UNSW) who have announced they are pursuing

what they call a "micro-treaty" between the university and its Aboriginal and Torres Strait Islander staff and students.

I won't bore you with the details but you could probably work them out yourself anyway because they're the same as every other reconciliation or treaty plan.

A lot of words about listening and respect and healing, not a lot about better REAL outcomes.

Bizarrely for a university, though, the only mention about education is about recognising *Indigenous* knowledge and not, you know, doing the job of educating Indigenous Australians.

Because that's the lie at the heart of this separatist rubbish that the rejection of the Voice was about: Indigenous people don't need to be treated differently.

The best way for Indigenous Australians at UNSW to thrive and prosper is to get an education that's just as good as every other student there.

They don't need patronising pats on the head for being Aboriginal.

They need to learn the professional and technical skills that will help them succeed in modern Australia.

One of the great American civil rights wins was integrating the schools so black kids could get the same education as white kids.

Now it seems in Australia we're trying to re-segregate our educational institutions.

But of course that is the secret the authorities at UNSW don't want you to know: the reality is this micro-treaty isn't about Aboriginal students, it's about *them*.

It's so the UNSW leadership can feel good about themselves without doing the hard work.

That's the same thing that goes on with Welcome to Countries.

Public Servants and employees at NGOs start doing them at their weekly meetings not because they actually care, but because they want to look like "Good People" among their peers.

Many of them mean well, just as they did with the Voice, but in reality they are focusing on symbolic gestures and separatist policies based on race rather than just treating Aboriginal people as normal human beings.

It's time corporates and the government got on with doing their jobs and stopped the condescending symbolism.

It's not working and never will.

Focus on REAL solutions based on need, not race.

That's the only way things will change.

Yours for REAL solutions,

Jacinta Nampijinpa Price

Senator for the Northern Territory

Shadow Minister for Indigenous Australians

A great woman erased from history by idiots.

The branding of the syrup was a tribute to this woman's gifts and talents. Now future generations will not even know this beautiful woman existed. What a shame. The world knew her as "Aunt Jemima", but her given name was Nancy Green and she was a true American success story. She was born a slave in 1834

Montgomery County, KY. and became a wealthy superstar in the advertising world, as its first living trademark. Green was 56-yrs old when she was selected as spokesperson for a new ready-mixed, self-rising pancake flour and made her debut in 1893 at a fair and exposition in Chicago.

She demonstrated the pancake mix and served thousands of pancakes, and became an immediate star. She was a good storyteller, her personality was warm and appealing, and her showmanship was exceptional. Her exhibition booth drew so many people that special security personnel were assigned to keep the crowds moving.

Nancy Green was signed to a lifetime contract, traveled on promotional tours all over the country, and was extremely well paid. Her financial freedom and stature as a national spokesperson enabled her to become a leading advocate against poverty and in favor of equal rights for all Americans. She maintained her job until her death in 1923, at age 89. This was a remarkable woman, and sadly she has been ERASED by politics. I wanted you to know and remind you in this cancel culture time period.

Keep Following VIRAL Fantasy For More Stories

Also Read This

<https://udumuslive.com/keanu-reeves/>

At the beginning of each school year, the German headmaster sends the following letter to his teachers.

"I am one of the survivors of a concentration camp. My eyes have seen things that no one should see. Gas chambers built by well-trained engineers, children poisoned by well-trained doctors, children killed with needles by trained nurses, people shot and burned by high school and college graduates. That's why I'm skeptical of education. My plea to you is this. Try to make your students human. Do not allow your efforts to produce erudite monsters and resourceful psychopaths. Literacy and math only matter if they help your children become more human.

US state senator traveled to Czechia for underage sex

Former North Dakota state senator Ray Holmberg has admitted in federal court to repeatedly traveling to Prague with the intent of paying minors for sex. Holmberg, who made 14 trips to the Czech capital between 2011 and 2021, acknowledged that he engaged with underage masseurs, some of whom provided sexual services. According to the Associated Press, as part of a plea deal that avoids a trial, a second charge related to child pornography has been dropped, with prosecutors recommending a sentence below the 30-year maximum. Holmberg's confession signals the end of his long political career. Sentencing is expected to take several months.

Security officer at Czech embassy in Moscow evacuated following accusations of smuggling

A security officer at the Czech embassy in Moscow, who was threatened with prosecution by the Russian authorities for smuggling psychopharmaceuticals was evicted from the country and has returned to Czechia,